

Det er et internationalt anliggende at stoppe kuppet imod Trump. LaRouche PAC Internationale Webcast, 4. august, 2017

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning.

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: Godaften. Det er fredag, 4. august, 2017. Jeg er aftenens vært, og vi er meget glade for at have med os i studiet som vores særlige gæst, Helga Zepp-LaRouche via video fra Tyskland. Godaften, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Godaften, hvordan går det?

Ross: Fint! Som en lille indledning til aftenens show, før vi hører fra Helga, så så vi i denne uge, at Donald Trump underskrev loven om sanktioner, der blev vedtaget af Huset og Senatet – HR 3364 – der indfører sanktioner mod Iran, Nordkorea og Rusland. En del af loven hævder som selvfølgelig, at Rusland blandede sig i det amerikanske valg; en del af loven siger, at USA aldrig vil anerkende Krim som en del af Rusland; og loven binder præsidentens hænder på mange måder mht. sanktioner mod Rusland og mange diplomatiske prioriteringer, diplomatiske krav, der er vedtaget af Huset og Senatet snarere end gennem den udøvende gren (præsidenten). Donald Trump underskrev i denne uge loven og udstedte en erklæring i forbindelse med underskrivelsen, mht. de dele af loven, han finder forfatningsstridige. I går tweetede Trump, at »Vores relation med Rusland er på det laveste og farligste punkt nogensinde. Et meget farligt lavpunkt. Det kan I takke Kongressen for«, siger han.

Rusland responderede ved at kræve udvisning af et vist antal amerikanske diplomater ned til samme niveau som russiske diplomater i USA; noget lignende det, præsident Obama gjorde med russiske diplomater og russisk diplomatejendom, osv. Det betyder overordnet set, at det virkelig øger presset på de amerikansk-russiske relationer og gør det meget vanskeligt for Trump at gennemføre ét af sine kampaneløfter, som var en potentiel opnåelse af detente med Rusland. Med hans berømte ord, »Det er ikke dårligt at komme godt ud af det med Rusland; det er en god ting.«

Jeg vil gerne have Helga på nu for at tale om vores syn på dette. Jeg ved, din mand, Lyndon LaRouche, har sagt, at, hvis dette kup mod Trump lykkes, så vil det virkelig lægge truslen om atomkrig op på bordet. Hvad er din mening om situationen?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den

fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning. Jeg vil tro, at alle amerikanske patrioter, der elsker Amerika – og jeg ved, at det amerikanske folk generelt er meget patriotisk – de må forstå dette moment. For, dette kan ikke være tilfældet, og forblive ignoreret. Dette har så mange implikationer.

Min mand, Lyndon LaRouche, sagde, at, hvis dette består, er vi tilbage til en umiddelbart overhængende konfrontation med Rusland – og også Kina – som vi var under Obama-administrationen og de neokonservatives kontrol; som har kontrolleret USA's politik under to embedsperioder under George W. Bush, og to perioder under Obama. Det var disse neokonservative, der var fuldstændig oprørt over, at en systemisk 'outsider', eller en person, der ikke tilhørte systemet – som Donald Trump – vandt valget. Jeg husker klart, at, den 21. januar, havde den britiske avis *The Spectator* allerede en overskrift, der lød, at det blot var et spørgsmål om tid, før man ville få Trump ud af embedet gennem impeachment (rigsretssag), gennem et kup, eller gennem politisk mord! Processen frem mod impeachment er helt i gang, som I ved. Det er netop blevet offentliggjort, at Robert Mueller, den særlige rådgiver, allerede har en 'grand jury' (juridisk enhed, der kan undersøge og afgøre, om der er belæg for at anlægge en strafferetssag, -red.), der angiveligt skulle være hemmelig; men der har igen været et læk til *The Guardian* og andre medier. Så formålet med dette er tydeligvis

at fremme en eller anden historie, der viser bånd fra Trump eller hans team til Rusland.

Lad mig understrege dette helt klart. Sandheden om dette her skal ud. Det er rent historisk af den allerstørste betydning, at VIPS-organisationen – *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* – tidligere højtplacerede efterretningsfolk fra diverse amerikanske efterretningsorganisationer, for omkring en uge siden sendte et memorandum til præsident Trump; hvori de fastslog, baseret på deres indiskutable ekspertise og kriminaltekniske beviser, at der ikke fandt nogen russisk hacking sted. I stedet var der tale om et insider-læk; der var nogen, der simpelt hen downloadede data fra DNC-computerne, og som dernæst maskerede det hele, som om det var blevet udført af russerne. At efterforske dette og diskutere disse resultater fra VIPS-memoet, er den vigtigste måde, hvorpå dette kup kan køres af sporet. Heldigvis har ét af de kongresmedlemmer, der var modig nok til at stemme imod denne uhyrlighed – Dana Rohrabacher – allerede kommenteret VIPS-memoet. Jeg mener, at vi må mobilisere den amerikanske befolkning til at kræve, at Kongressen indbyder VIPS-repræsentanterne til at aflægge forklaring, til at fremlægge deres beviser, og ligeledes bestræbelserne fra sådanne personer som kongresmedlem Nunes, der efterforsker, hvem det var, der afslørede dette, hvem, der lakkede. Og ligeledes senator Grassleys bestræbelser for at gøre det samme; det må støttes. Derudover mener jeg generelt, at denne Kongres fuldstændig har bragt sig selv i miskredit. Kongressens anerkendelses-rate er lige nu, iflg. de seneste opinionsmålinger, kun 10 %; det er ligeledes et historisk lavpunkt, mener jeg.

Men jeg mener, det nu afhænger af det amerikanske folk; og man bør finde alle mulige organisationer og institutioner, der repræsenterer folket, og som støtter præsident Trump. Retfærdigheden må ske fyldest; de, der lakkede, må gøres til genstand for efterforskning; og sandheden må genoprettes.

Dette er af den største, strategiske betydning. Dette er ikke blot en intern, amerikansk affære; jeg mener, at russernes karakteristik, at dette er en intern kamp, ikke er korrekt. Jeg mener, at dette er noget langt mere dystert. Den tidligere våbeninspektør i Irak, Scott Ritter, som var våbeninspektør under Irakkrigen, kom med en dybtgående karakteristik. Han sagde, den kendsgerning, at der var denne totale enstemmighed i de amerikanske medier, FBI, andre amerikanske efterretningstjenester og næsten enstemmighed i begge Kongreshuse; hvordan får man en sådan fuldstændig – i Tyskland ville man sige »Gleichschaltung«, ensretning – hvordan får man et sådant enstemmigt kor? Scott Ritter peger på spørgsmålet om, at dette peger på en langt mere generel sammensværgelse, der finder sted i det amerikanske samfund. Jeg ved, at folk normalt bliver meget enerverede, når man nævner ordet »sammensværgelse«, men jeg mener ikke, der findes andre ord, der kan karakterisere det, der foregår. Man har det, folk nu om dage kalder »deep state«, og som forsøger at omstøde valget af en amerikansk præsident; og så har man briternes rolle i alt dette her. Jeg mener, at der er en indsats fra Det britiske Imperiums side, efter en genetablering af kontrollen over amerikanske institutioner, for at gå tilbage til det, vi engang havde med de neokonservative i 1992 – Wolfowitz-doktrinen; og som var ideen om, at USA aldrig skulle give noget andet land eller nogen anden gruppe af lande lov til at overgå USA's militærpolitiske eller militære magt. Det var et kup, udført af de neokonservative efter Sovjetunionens kollaps, og de gik frem for at forsøge at etablere en unipolær verden. Jeg mener, at dette præcist kommer til udtryk i det, Kongressen gjorde med disse sanktioner, og det betyder gennem implikation, at gå tilbage til konfrontationen med Rusland, og selvfølgelig en genoptagelse af spændingen i relationerne med Kina.

Dette er en krigssti. Dette har utrolige implikationer. Jeg vil blot nævne et par stykker af dem. For det første, så reagerede premierminister Medvedev meget skarpere end

præsident Putin. Han sagde, at dette afslutter håbet om en forbedring mellem USA og Rusland. Så var der diverse kommentarer i kinesiske publikationer, der tilbød at hjælpe Rusland mod virkningerne af sanktioneerne; og som ligeledes sagde, at dette blot vil betyde en meget tættere forhold mellem Rusland og Kina, og sammen har vi en afskrækkelse imod USA. Det var ikke det, kineserne ønskede; de har tilbudt USA at samarbejde omkring Bælte & Vej Initiativet; men det er, hvad det fører til.

Lad mig blot påpege to yderligere sidevirkninger af dette. Det er relationen med Europa, for sanktioneerne har som deres primære mål leveringen af russisk naturgas og ideen om at bygge endnu en gasledning – Northstream II; som Tyskland har brug for, fordi olieforsyningerne fra Mellemøsten er meget lunefulde pga. den ustabile situation dér. Oliereserverne i Nordsøen er ved at være udtømt. Sanktioneerne ville selvfølgelig, fordi USA fremfører, at de har ekstraterritorial bemyndigelse, ramme alle de firmaer, der producerer materialer og byggetjenester til projekter med russerne. Dette er fuldstændig umuligt. Det ville f.eks. også ramme europæiske investorer i USA, hvis de gør forretninger med Rusland; de kunne blive eksproprieret i USA, eller deres kapital indefrosset, og sådanne ting. Dette skaber ødelæggelse. Den Europæiske Union og den tyske regering har allerede sagt, at de vil overveje modforholdsregler; at dette kunne føre til en handelskrig. Forbløffende nok har en talsmand for en førende tænketank, der står den tyske regering nær, netop sagt, at dette vil give bagslag, for, hvorfor skulle lande, der rammes af sanktioneerne, være med til at gennemføre dem? Så han forudsiger, at der kommer en boomerang-effekt for amerikanerne; men det er selvfølgelig en effekt, der er meget farlig. Forskellige tyske industrisammenslutninger er ligeledes kommet frem og har sagt, at dette er fuldstændig uacceptabelt.

På et mere fundamentalt plan bringer dette hele spørgsmålet om

international lov (folkeretten) frem. Hvorfor tror USA, at deres amerikanske lov kan træde i kraft i hele verden? Dette er en krænkelse af international lov, og dette er derfor en krise uden fortilfælde. Den har, som jeg sagde, implikationer for den Amerikanske Forfatning, for international lov, for relationerne med Rusland og Kina; den kan, for første gang, bryde alliancen med Europa. Så jeg tror, folk virkelig forstår, at dette må omstødes.

Ross: Fantastisk! Dette sætter virkelig scenen. Kan jeg bede dig om at forklare et bestemt punkt? Du kom med ideen om, at folk har en »deep state« (omtr. 'staten i staten', -red.), der kører USA. Hvor det altså ikke kun drejer sig om denne enkelte lov, men, at der igennem længere tid har været en voksende magt fra visse agents side internt i USA. Lad mig stille dig et spørgsmål om måder, hvorpå folk fortolker disse ting. En måde er, at der simpelt hen er en koldkrigsmentalitet, der ikke er blevet overvundet; folk lever i fortiden og ser stadig Rusland som en trussel, hvor de i tankerne sammenligner Rusland med Sovjetunionen. En anden måde er ideen om »deep state«; at efterretningstjenesterne har udviklet et slags begær efter magt for sig selv. Tag f.eks. eksemplet med J. Edgar Hoover; og at disse tjenester ønsker at køre USA af en særlig grund. Du rejste et spørgsmål, som de fleste kommentatorer ikke rejser, og som er briterne; eller, at der er noget uden for amerikansk indenrigspolitik, der udformer denne opposition til samarbejde med Rusland. Og, med dine mange rejser til Kina og med dit arbejde med Verdenslandbroen – Bælte & Vej Initiativet – har du en meget dyb forståelse af et andet paradigme, der i stigende grad slår rod i verden.

Kunne du sige mere til vore lyttere om, hvad du ser som manglerne i ideen om »deep state« eller den Kolde Krig? Med andre ord, hvad er det, der virkelig promoverer denne opposition til samarbejde med Rusland? Hvad kan vi gøre ved det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er en reminiscens af geopolitik,

og geopolitik er den idé, at man har en gruppe nationer eller en nation, der har en fundamental interesse imod en anden nation eller en anden gruppe nationer; og, om nødvendigt, så kan man kæmpe for dette i krige. Det var denne tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det er indlysende, at, hvis vi ikke overvinder dette i atomvåbenalderen, så taler vi om faren for den menneskelige arts udslettelse, hvis det kommer til krig. Vi er meget nærmere ved dette, end de fleste mennesker bryder sig om at tænke på. Da Sovjetunionen gik i opløsning mellem 1989 og 1991, opstod der muligheden for at få en varig fredsorden. Kommunismen var blevet besejret, og vi foreslog på dette tidspunkt den Eurasiske Landbro; allerede dengang kaldte vi det, den Nye Silkevej. Det var ideen om at etablere et nyt paradigme med samarbejde i alle deltagende landes interesse. Det ville have været en politik, der i høj grad ville have ændret historiens kurs, men, på det tidspunkt havde man Margaret Thatcher, man havde Bush senior, man havde Mitterand; og de besluttede, at, for at forhindre Rusland i nogensinde igen at rejse sig, fra at reducere Sovjetunionen, der var en supermagt, og til at blive et Rusland, der blot skulle være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. De besluttede, at, i stedet for at få en fredsorden, så lad os satse på den gamle, angloamerikanske politik med at styre verden som et imperium; og lad os gennemtvinge en unipolær verden. Det var politikken i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne; dette var ideen om regimeskifte, dette var ideen om 'farvede revolutioner'. Dette har ligget til grund for krigene, der byggede på løgne, i Afghanistan, Irak, mordet på Gaddafi; disse politikker har ødelagt Mellemøsten. De har været årsag til flygtningekrisen; de har næsten udløst et sammenbrud af den Europæiske Union, for der er ikke tale om nogen Union, som det blev klart under flygtningekrisens forløb.

Denne politik står nu for at eksplodere. Alan Greenspan, af alle personer – den person, der igen og igen advarede mod

overstrømmende irrationalitet – er netop trådt frem og har sagt, at der er en ny nedsmeltning af en gældsboble på vej, og at dette vil udløse et krak på aktiemarkedet. Dette imperium er i færd med at kollapse, og jeg mener, det er grunden til, der hersker en sådan desperation for at forhindre Kinas fremvækst; selv om Kina har tilbudt en totalt anden model, der ikke bygger på geopolitik, men derimod bygger på »win-win«-samarbejde; og hvori alle nationer, der samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, ville få gavn af det.

Jeg mener, at det, som virkelig står på spil her, er: Går vi tilbage til Det britiske Imperium? Og folk, der kender amerikansk historie, ved meget vel, at Det britiske Imperium aldrig har opgivet ideen om at generobre USA. Kong George III mistede forstanden på tidspunktet for den Amerikanske Revolution, og de forsøgte at vinde Amerika tilbage; først i Krigen i 1812, og dernæst i Borgerkrigen, hvor Det britiske Imperium var allieret med Konføderationen (Sydstats-udbryderstaterne). De finansierede Konføderationen gennem Østkystbankerne. Efter dette indså de, at dette ikke kunne gøres militært, så dernæst forsøgte briterne at underminere det amerikanske *establishment* og overbevise dem om at styre verden som et imperium, der byggede på den angloamerikanske, særlige relation.

Ser man på hele operationen imod Trump, som i realiteten begyndte længe før Trump vandt valget; det var britisk efterretning, der initierede dossiererne, som fabrikerede efterretninger. Men, de blev så selvfølgelig hjulpet af amerikanske efterretningstjenester, hvor strukturen fra Obama-perioden stadig eksisterede. Så man har virkelig – »deep state« er for kort en formulering, for det inkluderer ikke den kendsgerning, at dette er et britisk kup. Det aftalte spil er ikke med Rusland; det aftalte spil er med Det britiske Imperium. Amerikanere må forstå, at hele deres revolution står på spil; Forfatningen – der stadig, med hensyn til forfatninger, er et af de mest fantastiske dokumenter i verden

– den er totalt i fare. Det er allerede blevet overtaget, og dét må det amerikanske folk omstøde.

Ross: Stærke ord. Mange tak. Jeg tror, vores mission står temmelig klart på dette tidspunkt. Vi ser nogle muligheder for, hvad der kan ske, hvis vi skaffer os af med denne mentalitet om global konflikt. Blot et enkelt eksempel ville være, at præsident Trump stoppede Obama-programmet for at bevæbne de såkaldte syriske »oprørsgrupper«. Alene en sådan handling ville være en ændring af den retning, vi har gået i det seneste halvandet årti med de krige for regimeskifte, vi har haft. At sige, det gør vi ikke mere. Vi siger, OK, der kunne blive ting, som hvis vi opgiver dette fremstød for konflikt.

Jeg vil gerne afslutte vores show med nogle ideer til, hvad folk kan gøre, og nogle rapporter om, hvad folk har gjort. Én ting er dette VIPS-memo, som vi har diskuteret og dækket meget på vores webside. Der har været meget aktivitet i landet; vi kan vise jer nogle billeder herfra om et øjeblik, af den form for aktiviteter, vi har været engageret i – stævner på gaden her i New York City. Her er ét til. Det er meget vigtigt, at denne historie kommer ud, for det er absolut eksplosivt; og det virker, det kommer ud. Det er et spørgsmål, som, som vi nævnte, kongresmedlem Rohrbacher har rejst; dette er noget, som bliver rejst af mange af de nye, alternative kilder. Oliver Stone har for nylig igen rejst spørgsmålet, og folk i hele landet rejser det på steder som under møder, der afholdes af kongresmedlemmer. For eksempel havde Ted Lew for nylig et borgermøde i sit valgdistrikt, og han blev af en LaRouche PAC-aktivist spurgt, »Hej, hvis DNC-computerne blev hacket, hvorfor har FBI så aldrig efterforsket dem?« Bare pil denne historie fra hinanden. Der er kommet breve i et pænt antal til avisredaktioner, og som bliver publiceret i aviser i hele landet. Der har været folk, der har indsat annoncer i de lokale aviser, og som siger, at I skal kende til denne historie om, at den russiske hacking var et inside job. Læs

VIPS-memoet; gå ind på LaRouche PAC websiden.

Vi har en tilhænger, der har holdt gårdudsalg for at rejse midler til LaRouche PAC. Vi har folk, der afholder stævner i deres hjemby. Et eksempel fra Connecticut, hvor en LaRouche-tilhænger sagde, »Jeg laver et stævne foran mit rådhus«. Det gjorde han, og vi havde et succesfuldt stævne dér, som blev dækket af lokalaviserne og det hele. Byråd, radiointerviews. Der foregår en masse aktivitet. Vi var f.eks. uden for Chuck Schumers kontor i New York; vi spurgte folk, hvor de syntes, vi skulle 'smide' (chuck) Schumer hen, hvilket ville være en vidunderlig idé. Der er rigtig meget at gøre. Ordet om dette må absolut spredes i sammenhæng med, hvad alternativet kunne blive.

Jeg vil gerne takke Helga Zepp-LaRouche for at være med os her i dag. Jeg vil gerne spørge dig, om du har yderligere kommentarer som afslutning af showet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er et af de historiske øjeblikke, hvor det er det enkelte individ, der tæller. Jeg ved, mange mennesker er blevet deprimeret, fordi de ikke tror, man kan gøre noget alligevel; men jeg mener, at vi er lige så tæt på Tredje Verdenskrig lige nu, som vi er på et fuldstændig nyt paradigme. Forestil jer blot en fremtid, hvor Amerika igen vil være venner med andre lande. De fleste folk kan godt lide amerikanere; de kan ikke lide det aktuelle kup, og de kan ikke lide de britiske politikere, der er kommet fra den amerikanske regering i de seneste 16 år. Men, det amerikanske folk har givet udtryk for noget meget vigtigt med valget af præsident Trump. Hvis det amerikanske folk omgående ville gribe muligheden for at støtte denne præsident – Trump har indledt en forbedring af relationen med Xi Jinping; han har fundet et godt samtaleniveau med Putin på G20 i Hamborg. Kina har tilbudt at hjælpe med ved genopbygningen af USA's infrastruktur og indbudt USA til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet i hele verden. Hvorfor kan USA, Rusland og Kina, som de tre, mest betydningsfulde nationer, ikke arbejde

sammen? Hvis dette kan opnås, kan I så forestille jer, at vi kan få en tryk fred i verden? At vi kan arbejde sammen om at fjerne fattigdom, ikke alene i USA, men overalt? Jeg mener, at dette er de spørgsmål, vi bør tale om, og jeg er enormt overbevist om, at der er noget meget godt i det amerikanske folk, der vil sejre.

Ross: Vidunderligt! Godt. Mange tak. Tak til alle for at være med os i dag. Vi beder om, at I bliver medlem af LaRouche PAC; at I følger denne YouTube-kanal og sørger for at modtage besked om alle vore videoer, alt det, vi udgiver. Og det materiale, vi har diskuteret – VIPS-memoet fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, og videoerne, vi har fremstillet om spørgsmålet – kan ses på din YouTube-kanal. I finder mere i videobeskrivelsen, og vi har her et link til en af disse videoer til jer. (dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>)

Tak for at se med; lad os se at komme i gang!

Svar mig på én ting: Har du modet til at stoppe en atomkrig?

Leder fra LaRouche PAC, 3. august 2017 – Vanviddet i det overvældende flertal i den amerikanske Kongres – Huset og Senatet – med hvilket deres blodtørstige lov om sanktioner blev vedtaget i sidste uge, var en markant demonstration af den sandhed, Lyndon LaRouche har fremført i månedsvis: at, hvis det britiskorkestrerede kup imod præsident Trump lykkes, vil det anbringe os lige midt i en atomkrig. »Folk er ikke klar over, hvad disse våbensystemer er i stand til at gøre«,

sagde han i dag. »USA marcherer mod atomkrig.«

Torsdag tweetede præsident Trump, at »Vore relationer med Rusland befinder sig på det farligste lavpunkt nogensinde. Det kan I takke Kongressen for ...« Og, på én af sine to underskriftserklæringer på denne lov sagde præsidenten, »De, der skabte vor Forfatning, lagde udenrigsanliggender i hænderne på præsidenten. Denne lov vil vise det viselige i dette valg ... Jeg opbyggede et virkelig storslået selskab til en værdi af mange milliarder dollars. Det er en stor del af årsagen til, at jeg blev valgt. Som præsident kan jeg indgå langt bedre aftaler med fremmede lande, end Kongressen kan«. Lyndon LaRouche erklærede sig hjerteligt enig i alle disse udtalelser.

Ingen af vore kontrollerede medier har fundet det umagen værd at rapportere, at præsident Trumps underskrivelseserklæring sagde, at de vigtigste dele af denne lov er forfatningsstridige, som de vitterligt også er, hovedsagligt af de ovenstående årsager, han angav – og sagde, at han ikke ville håndhæve dem. Det er nu op til det amerikanske folk at give ham den nødvendige støtte til at besejre opstanden imod ham og forhindre en umiddelbar atomkrig, der ellers vil blive tilfældet.

Nogle ukloge russiske ledere – men ikke præsident Putin – er tilsyneladende uvidende om, hvad det er, der virkelig foregår i dette land, og kommer med krigeriske udtalelser, der på behørig vis opsnappes og gentages i britiskkontrollerede amerikanske medier, af åbenlyse grunde. Præsident Putins talsmand, Dmitry Peskov, nægtede at kommentere et uklogt opslag på Facebook af premierminister Medvedev. Præsident Putin selv har begrænset sin respons på udtalelsen til at sige, at der på nuværende tidspunkt ikke er grund til, at Rusland skulle introducere yderligere modforholdsregler mod USA.

De selvsamme, kontrollerede kongresmedlemmer, der var

ansvarlige for vanviddet med »sanktionerne«, går nu frem med endnu mere ekstreme krigsprovokationer – bedst som man troede, det var umuligt! I går rapporterede »*Politico*«, at den version af National Defense Authorization Act (NDAA), der allerede er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus, såvel som den, der er under overvejelse i Senatet, rent faktisk ville tvinge Pentagon til at krænke INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), der blev forhandlet igennem af præsident Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Gorbatsjov i 1987!

Samtidig opfanger vore aktivister signaler om et voksende oprør blandt amerikanerne, som under en massestrejke. Vi må forene dem omkring Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« fra 10. juni, 2014.

Foto: Den russiske præsident Putin omgivet af ledende russiske generaler under den Store Flådeparade i Skt. Petersborg, 30. juli, 2017. (photo Russian MOD / eng.mil.ru)

USA's Kongres angriber nu INF-traktaten

3. aug., 2017 – Næste fase af det forræderiske angreb fra Kongressens side mod amerikansk-russiske relationer bliver INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), baseret for den foreløbigt ubeviste påstand om, at Rusland krænker traktaten gennem at teste og deployere et jordlanceret krydsermissil, der falder inden for den forbudte rækkevidde af 500 til 5.000 km. Loven om forsvarsbudgettet for 2018, der er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus og er under overvejelse i Senatet, beordrer Forsvarsministeriet til at

påbegynde udviklingen af et jordbaseret krydsermissil, der krænker traktaten. Det ville kræve, at præsidenten afgør, hvorvidt Rusland har, eller ikke har, indledt aktiviteter, der ikke overholder traktaten, og hvis en sådan afgørelse falder, ville det bestemme, at USA ikke længere er bundet af traktatens begrænsninger. Det Hvide Hus har allerede angrebet denne bestemmelse i Husets lov, i en erklæring af 12. juli, fordi den »på en måde, der ikke hjælper, binder administrationen til et specifikt missilsystem, der ville begrænse de potentielle muligheder for militær respons«, og den »ville også vække bekymring blandt NATO-allierede og kunne fratage administrationen den fornødne fleksibilitet til at foretage vurderinger om timingen og arten af at påkalde vore juridiske midler under traktaten«.

Administrationen er imidlertid ikke de eneste, der er bekymret over bestemmelserne om INF-traktaten. »Nu, som før, så har kort- og mellemdistanceatommissiler ingen afskrækkende værdi, alt imens de gør det mere sandsynligt, at fejlslutninger fører til det utænkelige«, sagde senator Patrick Leahy (D-Vt.), der stemte for ratificeringen af traktaten i 1988, i en udtalelse til *Politico*. Andre eksperter, *Politico* har konsulteret, påpegede dens åbenlyse forfatningsstridighed. »Den går ud over Kongressens magtbeføjelser«, sagde Mallory Stewart, der var assisterende vice-udenrigssekretær i Afdeling for Våbenkontrol, Verifikation og Overholdelse frem til tidligere i år. »Den ignorerer den magts deling, som har været anerkendt, siden vor Forfatnings skabelse.«

General Paul Selva, næstformand for generalstabscheferne og normalt en høg mht. spørgsmålet om russernes overtrædelser, satte, under en høring i Kongressen i juli måned, spørgsmålstegn ved den militære nytte af sådanne våben. »I betragtning af stedet og deployeringen af det specifikke missil, giver de ingen fordel i Europa«, sagde Selva. Med hensyn til manglen på et sådant våben i USA's arsenal, fremførte Selva, at USA's militær kan udgøre en risiko for

ethvert mål, det behøver, ved hjælp af fly- og skibslancerede krydsermissiler, der ikke er omfattet af INF-traktaten.

Foto: USA's præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Mikhail Gorbatsjov giver hinanden hånden efter ratificeringen af INF-traktaten i 1988.

POLITISK ORIENTERING 3. august, 2017: Stop kupforsøget imod Trump – data viser, at anklager imod Rusland var plantede beviser. Se også 2. del her.

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg.

»... Vi har netop haft den amerikanske Kongres, Repræsentanternes Hus, Senatet, som har vedtaget en ny lov, som er totalt ulovlig, kan man sige, bryder forfatningen på en hel masse punkter, men som blev vedtaget i Senatet med stemmerne 98 mod 2, og i Repræsentanternes Hus, 419 mod 3; så vi snakker ikke bare om, at her er et veto-sikkert flertal; vi snakker om, at meget få folk turde stemme imod; og denne lov gik grundlæggende ud på, at man sagde, præsident Trump ikke må have lov til at forbedre relationerne med Rusland, tværtimod, så skal han pålægge Rusland nye sanktioner; og iflg. den amerikanske forfatning er udenrigspolitik noget, der hører ind

under præsidenten, det hører ikke under Repræsentanternes Hus; Senatet skal godkende ligesom ministre, præsidenten skal rådføre sig med dem, men grundlæggende set er det præsidenten, der fastlægger udenrigspolitikken. Og her vedtog de så, at der skal nye sanktioner; USA må aldrig nogensinde godkende, med mindre Kongressen beslutter sig for det, at Krim faktisk tilhører Rusland; man må ikke lempe sanktionerne, man skal fastholde de sanktioner, Obama skyndte sig at få igennem, inden han blev fjernet som præsident, så at sige, mere eller mindre til evig tid, med mindre Kongressen beslutter, at de skal fjernes. Og så var der lige nogen sanktioner mod Iran og Nordkorea ... Det her skete for en uge siden, og Trump underskrev så i går denne lov, men lavede samtidig en udtalelse som præsident, hvor han sagde, jeg skriver under på denne lov af hensyn til den nationale samhørighed; men jeg kommer ikke til at gennemføre de dele af loven, som er forfatningsstridige. ...«

Se også 2. del:

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/stop-kupforsoget-imod-trump-data-viser-at-anklager-imod-rusland-var-plantede-beviser

---

**Afslør den britiske bluff:
De er bankerot, og de lyver**

om Trump og Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 2. august, 2017 – Fra Seattle til Greenwich, fra Frankrig til Spanien banker den internationale LaRouche-bevægelse løs på Det britiske Imperiums plan om at vælte Trump-regeringen, en plan, hvis præmisser udelukkende er den Store Løgn, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede DNC-computere for at det amerikanske præsidentvalg i 2016 skulle vindes af Trump.

Denne mobilisering rammer virkelig hårdt, men den må nu optrappes med en forkortet tidsramme, før Det britiske Imperium lykkes med deres kupforsøg, hvilket ville bringe verden til randen af atomkrig. Vi befinder os i en position, hvor vi kan bryde situationen op på vid gab, med hjælp fra VIPS-memoet, fordi flertallet af den amerikanske befolkning ikke køber hele eventyret om Ruslands rolle, og heller ikke fremstødet for konfrontation og krig med Rusland og Kina. De har ikke en klar idé om, hvilke politikker, der *bør* vedtages – det er en opdragelses- og uddannelsesopgave, der ligeledes tilfalder os – men de ved, at hele anti-Trump medietumulten lugter ekstremt dårligt.

Den britiske bluff må afsløres; hverken det amerikanske folk eller præsident Trump bør fortsætte med at spille efter deres spils riggede regler. Deres imperium er gennemgribende bankerot og tigger og beder om at blive begravet af FDR's Glass/Steagall-politik og etableringen af et kreditsystem efter Hamiltons principper, og som opkobler de amerikanske kontinenter og Europa til Kinas Bælte og Vej Initiativ.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at præsident Trump kunne udmanøvrere hele spilleindsatsen omkring hele Kongressens bissen hen imod sanktioner mod Rusland, Iran og Nordkorea – en lov, der desværre i dag blev underskrevet og sat i kraft [af præsidenten], selv om det skete med en medfølgende erklæring fra præsidenten, der korrekt karakteriserer loven som

forfatningsstridig – gennem nye, uventede initiativer, såsom at indkalde til et hastetopmøde med Putin for i fællesskab at adressere fælles interesser mht. økonomien, terrorisme, narkohandlen osv.

I mellemtiden raser der en særdeles synlig politisk kamp i og omkring Trump-administrationen i Washington. Vicepræsident Mike Pence er på turne i nationerne på Balkan for at promovere konflikt med Rusland, hvor han synker helt ned til sådanne absurde dybder som til at karakterisere Montenegro (befolkning 600.000) som »en inspiration for verden« for at gå op imod Rusland og tilslutte sig NATO. Samtidig sagde udenrigsminister Rex Tillerson til pressen, at han og den russiske udenrigsminister Lavrov »forsøger at finde veje til at bringe denne relation tilbage, tættere på hinanden«, og at »vi arbejder tæt sammen med Rusland og andre parter« i kampen mod terrorisme i Syrien.

Hvad det bliver til – krig eller fred, depression eller udvikling – ligger i vid udstrækning i vore hænder.

Foto: LaRouche PAC mobiliserer på en travl gade i Houston, Texas. Dagen igennem standser mange bilister for at diskutere.

**Krigsfaren intensiveres –
Vi må »gå til den som død og
helvede«
for at afsløre og**

tilintetgøre Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 1. august, 2017 – Krigspartiet i USA eskalerer til feberhede for krig, ikke alene med Rusland, men nu også med Kina. Alt imens medierne og Kongressen fortsætter med at finde på nye påskud for at angribe Trump for at underminere hans bestræbelser på at opbygge konstruktive relationer med Putin og Xi Jinping, har briterne og deres aktører i USA smidt enhver foregiven fornuft over bord og kræver forberedelse til en atomar verdenskrig.

Udenrigsminister Tillerson trak frontlinjerne op i en pressebriefing i Udenrigsministeriet i dag. Forespurgt om de nye sanktioner mod Rusland, der med overvældende flertal blev vedtaget i Kongressen, var Tillerson direkte: »Jeg mener, det amerikanske folk ønsker, at de to mest magtfulde atommagter i verden skal have bedre relationer ... Hverken præsidenten eller jeg er glad for den måde, hvorpå Kongressen behandlede loven om sanktionerne, men vi kan ikke lade det slå os af kursen med at forsøge at genoprette relationerne.«

Nogle folk i administrationen fattede ikke budskabet – eller er ude på at ødelægge det. Vicepræsident Mike Pence, der mandag talte på en pressekonference i Estland med de tre præsidenter fra de baltiske stater, talte med den koldeste af koldkrigsretorik: »Et stærkt og forenet NATO er mere nødvendigt i dag end på noget andet tidspunkt, siden kommunismens kollaps for et kvart århundrede siden, og der er ingen større, overhængende fare i de baltiske stater end genfærdet af aggression fra jeres uforudsigelige nabo mod øst.« I Georgien i dag hævdede Pence, at Rusland havde besat en femtedel af georgisk territorium (med henvisning til Abkhasien og Sydossetien), og sagde dernæst: »Vi står her i dag i svælget – på frontlinjen for frihed, en frontlinje, som russisk aggression har overskredet for næsten et årti siden.«

Den samme form for slutspilskonfrontation lanceres af

Kongressen imod Kina og går direkte efter struben med Trumps bestræbelser på at bringe USA og Kina sammen omkring Silkevejsprocessen. Senator Lindsey Graham (R-NC), der talte på NBC her til morgen, sagde, at »Der er en militær mulighed for at ødelægge Nordkoreas [atom]program, og selve Nordkorea. Hvis der kommer en krig for at stoppe [Kim Jong-un], bliver det dér ovre. Hvis tusinder skal dø, vil de dø dér, de vil ikke dø her.« Han hævdede, præsident Trump var enig og refererede til Trump, der har sagt, at Kina kunne stoppe Nordkoreas atomprogram, men ikke gjorde nok.

For ikke at blive overgået i det britiske »del og hersk« imperievanvid, sendte senator Chuck Schumer (D-NY) et brev til præsidenten med krav om suspendering af »alle kinesiske organisationers fusioner og opkøb i USA«. Husk, at Trump meget viseligt inviterede Kina til at bringe sit Bælte og Vej-infrastrukturudviklingsprogram til USA for at være med til at genoprette nationens ødelagte infrastruktur og industrikapacitet. Schumer rasede: »Det er min vurdering, at Kina ikke vil afskrække Nordkorea, med mindre USA udøver større økonomisk pres på Kina. USA må sende et klart budskab til Kinas regering.«

Også her var Tillerson i dag fornuftens stemme imod krigspartiet: »Vi bebrejder bestemt ikke kineserne for situationen i Nordkorea«, sagde han. »Det er kun nordkoreanerne, der bærer skylden for denne situation. Vi forsøger at formidle til nordkoreanerne: Vi er ikke jeres fjender, vi er ikke en trussel mod jer. Men I præsenterer en uacceptabel trussel mod os, og vi må respondere. Vi håber, de på et tidspunkt vil begynde at forstå dette, og så ville vi gerne sætte os og få en dialog med dem om den fremtid, som vil give dem den sikkerhed, de søger, og den fremtidige, økonomiske fremgang for Nordkorea.«

Det må understreges, at hele russofobien hviler på den nu miskrediterede myte, »Rusland stjal valget«, der var fuldstændigt opdigtet af britisk efterretning og deres

kollaboratører i det korrupte Obama-efterretningssamfund. LaRouche-bevægelsen er nu totalt mobiliseret internt i USA og i hele verden, til at cirkulere juli-rapporten til præsidenten fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), der på afgørende vis beviser, at russerne aldeles ikke gjorde det, men at vrede Demokrater lakkede de famøse DNC-e-mails til WikiLeaks med det formål at afsløre det Demokratiske Partis lederskabs interne beslutning om at forhindre Bernie Sanders i at vinde partiets nominering over krigspartiets aktiv, Hillary Clinton. Briterne stjal det Demokratiske primærvalg fra Bernie Sanders, og lagde dernæst skylden på Rusland med det formål at stoppe Donald Trump i november-valget. De mislykkedes i deres bestræbelse, men forsøger stadig i dag at bringe hans præsidentskab til fald.

En særlig anklager må udpeges for at bringe disse forbrydere for en domstol, før USA ødelægger sig selv, og verden, i en ny krig.

Russerne har udvist forsigtighed mht. at skelne mellem de ulovlige og farlige sanktioner, som Kongressen har vedtaget, og så præsidentens egne handlinger. Men Trump har meget lidt tid til at tage handskerne af og afsløre Russia-gate-forræderiet imod præsidenten.

Som Helga Zepp-LaRouche har sagt, »Gå til den som død og helvede« for at fremtvinge en komplet efterforskning af de forbrydelser, der afsløres i VIPS-rapporten, som er genoptrykt i EIR af 28. juli – se www.larouchepub.com/other/2017/4430_vips_expose_rus-gate.html

Foto: En militærparade afholdes for at fejre 90-års jubilæet for oprettelsen af Kinas Folkets Befrielseshær (PLA) på militærbasen i Zhurihe i det nordlige Kinas Indre Mongoliet Autonome Region, 30. juli, 2017. (eng.chinamil.com.cn/Photo by Fan Jianghua)

Lyndon LaRouche: Knus det britiske kup mod præsidenten – Stil forræderne for en domstol

Leder fra LaRouche PAC, 31. juli, 2017 – Lyndon LaRouche, der i dag talte om implikationerne af det memorandum, der i sidste uge blev offentliggjort af *Veterans Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), samt loven om sanktioner mod Rusland, som Kongressen næsten samtidigt vedtog, opfordrede til omgående handling fra det amerikanske folks side for at afvende den britiske plan om krig med Rusland og Kina, en plan, som USA's Kongres har kapituleret til.

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende, forræderiske britiske kup mod præsidenten og selve nationen stoppes og dets gerningsmænd retsforfølges og fængsles«, sagde LaRouche. »Det britiske system, der har kontrolleret USA, må aflyses, og præsidenten må gøre alt, hvad der er muligt, for at redde dette lands befolkning, og den øvrige menneskehed, fra yderligere, britiskdirigeret udplyndring af deres liv. Aflys det britiske system; red folket«, sagde LaRouche.

I sidste uge brød den britiskdirigerede myte om Russia-gate sammen, da VIPS beviste, at det var en omstændelig svindel. Demokraternes Nationalkomite (DNC) blev ikke udsat for et russisk hack. I stedet blev materiale lækket af en insider i DNC og fremsendt til WikiLeaks. Nøgledata blev forfalsket for at få det til at se ud, som om russerne hackede DNC.

(Se <https://larouchepac.com/20170729/interview-ray-mcgovern-there-was-no-russian-hack>, engelsk, og <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>, dansk)

Samtidig vedtog den hjernevaskede og/eller købte Kongres næsten enstemmigt at gennemføre betydelige sanktioner mod Rusland, baseret på denne bedrageriske svindel. Der var to, der stemte anderledes i Senatet, og tre i Huset. Sanktionerne, der har været undervejs, lige siden valget i november 2016, er udtrykkeligt designet til at forkrøble og/eller afslutte enhver mulighed for, at præsident Trump skulle kunne gøre en ende på marchen mod en termonuklear storbrand, som blev anlagt af Barack Obama og hans britiske 'controllers'.

Ruslands og Kinas respons kom omgående i løbet af weekenden. Præsident Xi optrådte i militærmundering, hvor han inspicerede kinesiske tropper og våben; præsident Putin var ligeledes engageret i en lignende, meget stor militærinspektion. De er tydeligvis begyndt at tænke, at Donald Trump er blevet fuldstændig indfanget af den angloamerikanske krigsmaskine, og de forbereder sig i overensstemmelse hermed. Atter tikker uret ildevarslende hen imod Tredje Verdenskrig.

Under diskussioner med kolleger i dag, understregede Helga Zepp-LaRouche, at briterne desperat forsøger at narre USA ind i krig med Rusland og Kina ud fra en position af svaghed, ikke styrke. Deres finansimperium står og vipper på randen af et stort, nyt finanskollaps, langt værre end i 2008.

Præsidenten må have støtte fra befolkning og institutioner til at udpege en særlig anklager, der skal efterforske hele svindlen, som hedder Russia-gate, og retsforfølge dens konspiratorer. Præsidenten må ligeledes omgående gennemføre en Glass/Steagall-bankopdeling og samtidig gå frem med at gennemføre bundlinjen af LaRouches Fire Love for økonomisk genrejsning, for at beskytte folket, de glemte mænd og kvinder, han forsvarede under sidste valg.

LaRouche PAC har på fremtrædende vis offentliggjort VIPS-memoet på vores webside, med vore gadeaktioner i hele USA og på de sociale medier. Vi befinder os i en kampagne for at komme vidt og bredt ud med denne historie, og for at opmuntre præsidenten til atter at trodse den britiske sump i Washington, som han gjorde, da han skabte tætte relationer med præsident Xi, og i Hamborg, med præsident Putin. Vi må nu bringe Russia-gate til et hvinende stop og retsforfølge konspiratorerne, der stod bag. Vi må i denne uge dramatisk udvide vores kampagne, og vi har brug for, at du går med os. Livet, for os alle, afhænger i bogstavelig forstand af denne kampagnes succes.

Sammenhængen, i hvilken oprøret mod Trump finder sted, kunne ikke være tydeligere. Briterne og deres lakajer på Wall Street ønsker at bevare deres Imperium. Rusland og Kina er fremvoksende, økonomiske magter, der er helliget den type økonomiske politikker, der engang gjorde Amerika stort – storstilet infrastruktur, varefremstilling, avanceret videnskabelig forskning og udforskning af rummet. De har bedt USA slutte sig til dem i et stort projekt for at bygge den moderne infrastruktur for verdens kommende 50 år, og præsidenten signalerede oprindeligt sin plan om at gøre dette, og vil muligvis stadig gøre det, og således bringe tusindvis af nye, produktive jobs til USA. Men, dette kan ikke ske, med mindre det nuværende britiske imperieregime på Wall Street/City of London, samt dets ledsagende, udenrigspolitiske samtykke i Washington, D.C., rykkes op med rode og destrueres. Den britiske sump er det, der må drænes.

Vi opfordrer først og fremmest alle, der stemte for præsidenten eller kerer sig om deres fremtidige eksistens, til at lade ham vide, at de med overvældende flertal vil støtte ophævelserne af sanktionerne mod Rusland, fordi de er en svigagtig handling. Ethvert skridt mod positive relationer med Rusland og Kina må tages. Præsident Trump bør pålægge sine efterretningstjenester den opgave at efterforske og afsløre

den faktiske sammensværgelse, der er involveret i svindlen med Russia-gate, og bringe fuldstændig frem til offentlighedens kendskab den rolle, som Barack Obama, Obamas efterretningsstab, britiske efterretningstjenester og folk i hans eget apparat, der lækker materiale, spiller. Ring Det Hvide Hus, 2002-45-1414, eller skriv til <https://www.whitehouse.gov/contact>

For det andet, må I deltage i alle medborgermøder eller andre arrangementer, der involverer jeres kongresmedlem eller senatorer, under Kongressens ferie i August. Sig til dem, at I vil have Russia-gate stoppet og dets gerningsmænd retsforfulgt. Sanktionerne må omstødes. Den britiske regerings rolle i forsøg på regimeskifte i USA bør være genstanden for en efterforskning. Dette er et krav, der ikke står til forhandling, og ikke en anmodning.

For det tredje opfordrer vi præsidenten til at kræve, at der udpeges en særlig anklager, der skal efterforske hele svindlen med Russia-gate. Det er en kriminel opstand imod USA's præsident og folket, en opstand, der nu synes at have kurs mod en krig, der ville udslette den menneskelige race.

Vi vil besejre dette kup!

Leder fra LaRouche PAC, 30. juli, 2017 – Lyndon LaRouche sagde for nylig, at, hvis det igangværende kup mod præsident Trump lykkes, får vi atomkrig.

Lyndon Larouche er ikke den eneste, der har erkendt dette. I dag fandt der former for militærdisplay sted, der ikke har fortilfælde, i både Rusland og Kina. I Rusland afholdt man, for første gang i Ruslands historie, en Stor Flådeparade – på Flådens Dag, for at fejre Peter den Stores skabelse af den

russiske flåde i 1696. For første gang bragte den skibe sammen fra Ruslands Baltiske Flåde, Sortehavsflåde, Nord- og Stillehavsflåde, sammen med landets Kaspiske Flotille, med i alt 5.000 marinesoldater – og, for første gang i Ruslands historie, blev den inspiceret af Ruslands præsident. Hans korte tale begyndte med at bekræfte, at »Ruslands historie er uadskillelig fra dets modige og frygtløse flådes sejre. Vort lands status som en stærk flådemagt er blevet opnået gennem marinesoldaters og officerers tapre handlinger, vore skibsbyggeres opfindsomme talent og havudforskeres vovelige bedrifter«.

Samtidig, i Kina, blev 90-års jubilæet for Folkets Befrielseshær fejret gennem en militærparade, for første gang, siden grundlæggelsen af Den Kinesiske Folkerepublik i 1949. Den fandt sted i Zhurihe, i den autonome region Indre Mongoliet, på Kinas største militærbase, der er specialiseret i at uddanne i avanceret teknologi. *Wall Street Journal* rapporterer, at nye, mere kapable ICBM'er blev fremvist sammen med andre nye våben, samt 12.000 mekaniserede tropper.

Kinas officielle nyhedstjeneste *Xinhua* rapporterer, at dette var første gang, præsident Xi Jinping har stået i spidsen for så stor en parade på en militærbase. De bemærkede, at »Afdøde ledere Mao Zedong og Deng Xiaoping også inspicerede tropper i felten på historiske nøgletidspunkter«.

I sin tale sagde Xi: »Verden har ikke helt fred, og fred må sikres.«

I dette afgørende øjeblik er Scott Ritter, den tidligere FN-våbeninspektør i Irak, trådt frem for i realiteten at gå sammen med os for at bruge hovedkonklusionerne i memoet af 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS) til præsident Trump, til at køre det igangværende kupforsøg af sporet (selv om Ritter er uenig i en af VIPS-memoets mindre vigtige konklusioner).

I *Truthdig* den 27. juli siger Ritter: »Jeg er enig i det argument i VIPS-memoet af 24. juli, der stiller spørgsmålstegn ved Efterretningssamfundets Vurdering (Intelligence Community Assessment, ICA) fra 6. januar, 2017, om russisk indblanding. Denne evaluering fra NIA (National Intelligence Authority) vurderede 'med stor overbevisning, at russisk militæretterretning (General Staff Main Intelligence Directorate, eller GRU) brugte Guccifer 2.0-individet til at udgive data, der har amerikanske personer som mål, i cyber-operationer, både offentligt og specifikt til medier og videregav materiale til WikiLeaks'. De vurderinger, der er indeholdt i ICA om Rusland, og som er selve kernen i den igangværende kontrovers omkring beskyldninger om aftalt spil gennem folk, der er tilknyttet Trumps præsidentkampagne og Rusland, er beviseligt forkerte. VIPS-memoet til præsident Trump er et værdifuldt bidrag til en større diskussion, der ellers mangler, om efterretningssamfundets fejlagtige vurdering.

Implikationerne af de konklusioner, som VIPS-memoet (hvis ikke de faktiske tekniske analyser, det bygger på), er svimlende: DNC-'hacket' var rent faktisk et cyber-tyveri, der blev begået af en insider, som havde direkte adgang til DNC-serveren, og som dernæst med overlæg forfalskede dokumenter for at få dem til at se ud, som om en russisktalende aktør havde haft adgang til dem forud for deres offentliggørelse. Dette er ikke den narrativ, som fremføres af amerikansk efterretning, Kongressen og mainstreammedierne. Desuden, hvis de er sande, peger de konklusioner, som VIPS er nået frem til, på en mere generel konspiration internt i USA for at underminere troværdigheden hos en ganske vist upopulær, men dog lovligt valgt præsident, og som grænser til oprør.

Der er ingen, der har forbundet tyveriet af DNC-dokumenterne med Guccifer 2.0...

Hvilket bringer os frem til det måske mest mærkværdige aspekt i hele denne sag: DNC-serverne, der er kernen i denne

kontrovers, blev aldrig overgivet til FBI til kriminaltekniske undersøgelser. I stedet måtte FBI forlade sig på kopier af data fra DNC-serveren, som blev stillet til rådighed af CrowdStrike. Den kendsgerning, at det var CrowdStrike, og ikke FBI, der tilskrev det til GRU, baseret på undersøgelsen af den angivelige cyber-indtrængen af DNC-serveren, er foruroligende. Som det ses heraf, er der god grund til at betvivle, at CrowdStrike-analysen er realistisk. At FBI, og dernæst USA's Kongres, USA's efterretningssamfund og mainstreammedierne blot ukritisk har eftersnakket denne tvivlsomme vurdering som en kendsgerning, er chokerende.

Historien om Guccifer 2.0 er centrum i den igangværende kontrovers, der hvirvler omkring Trumps Hvide Hus i forbindelse med beskyldninger om aftalt spil med Rusland mht. indblanding i præsidentvalget 2016.«

Ritter konkluderer: »Det, der her står på spil, kunne ikke værre større. Det amerikanske folk ville gøre klogt i at kræve en ordentlig efterforskning af, hvad det rent faktisk var, der skete i DNC i foråret 2016. Der har til dato ikke været nogen undersøgelse, der er betegnelsen værdig, med hensyn til de kendsgerninger, der understøtter de anklager, der er kernen i det amerikanske argument imod Rusland – at GRU hackede DNC-serveren og brugte Guccifer 2.0 som afledningskanal for offentliggørelsen af stjålne dokumenter for således at øve indflydelse på det amerikanske præsidentvalg. VIPS-memorandaet af 24. juli, 2017, stiller spørgsmålstegn ved disse påstandes sandfærdighed. Jeg mener, at disse tvivlsspørgsmål er velbegrundede.«

Men på trods af alt dette, vedtog Repræsentanternes Hus en vanvittig lov om russiske sanktioner gennem det utrolige stemmeflertal, 419 mod 3, den 25. juli, efterfulgt af Senatets utrolige stemmeflertal, 98 mod 2, den 27. juli. Det må bestemt have været et utroligt pres fra vælgergrundlaget for dette, for et så skævt flertal. Vælgerne må bestemt have ment, denne lov ville standse tvangsauktionerne af deres hjem – ikke? De

må bestemt have troet, den ville skaffe dem jobs? Eller sygesikring? Nej? Men, hvordan gik det så til?

Virkeligheden er den, at det amerikanske folk netop havde valgt en præsident, der stod for venskab med Rusland, og for fred – imod en kandidat, der, om valgt, næsten lovede krig med Rusland.

Dette var et britisk efterretningsjob, og et hovedinstrument brugt af britisk efterretning for at få dette beskidte job igennem, var AIPAC, den såkaldte »American Israel Public Affairs Committee«. Disse ensidige og afpressede folk, der stemmer i Huset og Senatet, er AIPAC's varemærke. *New Yorker*-reporter Jeffrey Goldberg rapporterede den 4. juli, 2005, at han nogle år forinden, på en restaurant i Washington, havde spurgt en officiel person fra AIPAC, Steven Rosen, om AIPAC havde mistet indflydelse efter en tidligere skandale. »Et lille smil bredte sig på hans ansigt, og han skubbede en serviet tværs over bordet. 'Ser du denne serviet?' sagde han. 'På 24 timer kunne vi få 70 senatorers underskrifter på denne serviet'.«

Bliv ikke forvirret her – AIPAC repræsenterer ikke jøder eller Israel. Hverken israelske eller amerikanske jøder er enige i AIPAC's politikker – som denne vanvittige lov om sanktioner, der blev presset igennem af AIPAC, atter engang gør det klart. AIPAC repræsenterer arvtagerne efter den store kanon i organiseret kriminalitet, Meyer Lansky, samme Meyer Lansky, der blev smidt ud af Israel af den israelske premierminister, Golda Meir. Det repræsenterer organiseret kriminalitet, symbiosen mellem organiseret kriminalitet og J. Edgar Hoovers FBI, og begges herrer i britisk efterretning og de britiske kongelige. Lyndon LaRouche har tidligere forklaret dette. Se f.eks. hans artikel i *EIR* fra 21. august, 1987. (http://www.larouchepub.com/eiw/public/1987/eirv14n33-19870821/eirv14n33-19870821_060-lets_get_those_ayatollahs_out_of_lar.pdf)

AIPAC tager æren for denne vanvittige lov om sanktioner på forsiden af deres website. Men, de beskriver det som en lov om sanktioner mod Iran – til trods for, at de sanktioner mod Iran, den indeholder, er relativt uvæsentlige i betragtning af alle de allerede eksisterende amerikanske sanktioner mod Iran. De nævner ikke engang Rusland. Hvorfor? Og hvorfor blev sanktioner mod Rusland i det hele taget indført i en lov om sanktioner mod Iran? For at være belejligt for, at AIPAC kunne gennemtvinge den, derfor!

Og, som Diane Sare (medlem af LPAC) i dag påpegede, så hjalp det ikke, at alle kongresmedlemmer ved, at NSA har kopier af alle de billeder, de nogensinde har afsendt eller modtaget på deres mobiltelefoner – som Edward Snowden har vist os.

Vi vil besejre dette kup og få en økonomisk genrejsning i Roosevelts tradition, gennem Lyndon LaRouches Fire Nye Love!

Foto: Præsident Trump går om bord på Air Force One. (Photo: White House Flickr)

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale

sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regeringspartibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud,

værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejlet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

Dette Prometheus-øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 20. juli, 2017 – Topmødet mellem Trump og Putin følges nu op af yderligere våbenstilstande i Syrien, som optakt til, som præsident Trump har sagt, en våbenstilstand i hele landet – således, at det snart kun vil være skuddene mod terroristerne, der løsnes i Syrien, indtil de er overvundet. Samtidig har USA's Udenrigsministerium og Ruslands Udenrigsministerium indledt to langsigtede, strategiske dialoger. Desuden bliver udvekslingen af nye ambassadører mellem Washington og Moskva fremskyndet, som de to præsidenter aftalte den 7. juli.

Men samtidig tromler en ukontrolleret, ude-af-kontrol global finansiell-økonomisk krise fremad, mod kaos og katastrofe. Italien konfronteres af deadlines for bankerot, og med

deadlines for valg, der kunne optræve hele eurosystemet, og sammen med det, hele det globale system. Sammenbrud i transport intensiveres og spredes i New York City, som, hvis det ikke imødegås med en overordnet plan for opgradering, vil spidse til på Labor Day (4. september), hvor passagertrafikken normalt stiger betydeligt. Og, som Diane Sare, under LaRouche PAC Policy Committee-webcastet mandag, 17. juli, påpegede, så er en infrastrukturkatastrofe i New York City en national og international katastrofe, og ikke en lokal affære.

Præsident Trump er under kraftig beskyldning fra løgnene omkring »Russia-gate«, men han kæmper imod med kampgejst.

Freelancejournalisten Finian Cunningham skrev i RT for to dage siden, »Det er åbenbart, at Trump er lammet af den giftige atmosfære af russofobi i Washington«. Men, selv om Trump-administrationen er under angreb, så er den tydeligvis ikke »lammet«. Det er Demokraterne, der er lammet pga. Russia-gate. De fleste Demokrater får ikke lov at gøre noget som helst på vegne af deres vælgeres interesser, der er et spørgsmål om liv eller død; det eneste, de må, er at rende rundt og råbe op om vrøvl om Rusland!

Men alt taget i betragtning, så, som Helga Zepp-LaRouche har påpeget, går den mest presserende del af præsidentens dagsorden – nemlig om de venskabelige relationer med Rusland og Kina, som kræves for at forhindre atomkrig og fremme samarbejdet om Silkevejen – på afgørende vis fremad. Men, den anden del af dagsordenen: Glass-Steagall, storstilet infrastrukturudvikling, og Lyndon LaRouches Fire Love – denne vitale del af dagsordenen er gået i stå. Derfor det fortsatte, ja, faktisk fremskyndede, styrt ud over klippekanten, med finansielt og økonomisk kollaps.

Af denne årsag fortsætter de hjerteskrærende »dødsfald som følge af fortvivlelse« hos vore amerikanske medborgere, og som blev udløst som en lavine af George W. Bush' og Obamas administrationers politikker, tilsyneladende stadig med at

vokse i dag. Med flere end 90 dødsfald om dagen pga. narkooverdosis alene, er disse narkooverdoser nu, utroligt nok, blevet den førende årsag til dødsfald blandt amerikanere under 50 år. Dødsfald som følge af alkoholisme kunne endda overgå disse tal – alt imens tilfælde af decideret selvmord ikke kommer langt bagefter. Hvilket utroligt blodbad i fredstid!

Og hvad siger vi så?

Vi siger, at spørgsmålet ikke handler om, hvad præsidenten har gjort. Spørgsmålet er derimod, hvad DU har gjort – i ånden fra Helga Zepp-LaRouches telefonkonference med aktivister i hele landet sidste søndag, 16. juli. Husk, hvad Lyndon LaRouche gjorde sammen med Reagan-administrationen i sidste århundrede. Hvad har du gjort for at skabe en bevægelse, der ikke lader sig standse, af mennesker, der forstår Lyndon LaRouches Fire Love og den presserende, dødelige nødvendighed af disse loves gennemførelse, og som disse mennesker nu kæmper for at få vedtaget?

Helga siger, at vi må skabe en mobilisering for kampen mod Wall Street, der forsøger at forhindre Glass-Steagall og de Fire Love. Vi står over for det samme i Europa, hvor Det britiske Imperium og dets allierede forsøger at standse den Eurasiske Landbro – en del af Verdenslandbroen – og det Nye Paradigme; de forsøger med alle midler at lægge det på is.

Vi må opfordre befolkningen til at træde frem – præsident Trump kan ikke gøre det alene. Han kæmper mod enorme odds – og hele formålet med »Russia-gate« er at forhindre ham i at opfylde sine valgløfter.

Vi må kæmpe for de \$4,5 billioner, der behøves til infrastruktur, ifølge det Amerikanske Civilingeniørselskab, eller endnu bedre, for de \$8 billioner, som er det skøn, der kommer fra China Investment Corporation. Hvis der udbryder kaos og panik i New York efter Labor Day eller tidligere,

kunne ukontrollabelt kaos producere en uigenkaldelig katastrofe, endda en national katastrofe, eller værre endnu.

»Wall Street ER problemet«, sagde Lyndon LaRouche på dette tidspunkt i diskussionen. Senere tilføjede han, »Dette er et hovedspørgsmål, der må skubbes helt op til toppen, og som må gennemføres for at forhindre denne fare for økonomien som helhed.«

Helga fortsatte: »Vi må have en national og international hastemobilisering. Når vi først har et kaotisk sammenbrud, kan alt ske. Vi sidder lige nu helt ude på kanten. De, der ikke går ind for Glass-Steagall, er kriminelle.«

Lyndon LaRouche tilføjede: »Vi må tvinge det igennem i vid udstrækning og få det gjort. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan få reel handling.«

Lyndon LaRouche afsluttede diskussionen: »Jeg mener, vi sandsynligvis kan få noget i gang. Det er bestemt nødvendigt at tænke på at gøre det, og at handle på det.«

*Foto: Præsidenterne Putin og Trump. 6. juli, 2017.
(en.kremlin.ru)*

**Verden er gået ind i et Nyt
Paradigme;
vi må gennemføre LaRouches
politik for**

at det kan lykkes

Leder fra LaRouche PAC, 16. juli, 2017 – I dag talte Helga Zepp-LaRouche om det historiske faseskifte, der finder sted i verden, i retning af det Nye Paradigme, som LaRouche-organisationen har promoveret i de seneste 50 år, og det ansvar, som denne lille, men afgørende organisation må leve op til for at sikre, at dette nye paradigme, og ikke et globalt, økonomisk sammenbrud og en ny verdenskrig, kommer til at afgøre menneskehedens skæbne. I parafrase lyder hendes budskab som følger:

På den positive side sagde fr. LaRouche ved årets begyndelse, at Donald Trump kunne blive en af de største præsidenter i hele USA's historie, *hvis* det lykkes ham at få USA til at samarbejde med den Nye Silkevej. Dette finder nu sted med Trump, der arbejder tæt sammen med Xi Jinping om at integrere USA i Silkevejsprocessen, en proces, i hvilken LaRouche-organisationen har spillet en afgørende rolle siden 1990'erne. Overvej engang mødet på Mar-a-Lago, det faktum, at Trump sendte en delegation på højt niveau til Bælte & Vej Forum i Maj, samt det faktum, at Trump nu siger, at han kender Xi Jinping temmelig godt, og at de har etableret en meget god relation og er mødtes flere gange – det er en meget solid basis for samarbejde.

Den kendsgerning, at Trump-Putin-mødet i Hamborg i denne måned gik fremragende godt, især konfronteret med et massivt forsøg på et kup imod Trump fra Det britiske Imperiums og dets amerikanske aktivers side; begge præsidenter manøvrerede meget vist og meget godt. Den kendsgerning, at Putin bagefter sagde, at Trump er meget anderledes end det billede, medierne fremstiller af ham, og at dette kan blive grundlaget for en fortsat, stærk relation – dette er fremragende. Forestil jer blot, hvis der havde været en Hillary Clinton i Det Hvide Hus – så ville vi allerede have haft Tredje Verdenskrig.

Så på dette plan gør Trump det virkelig godt – lyt ikke ét sekund til det, de liberale i USA siger; dette er komplet irrelevant, for det, der tæller, er den strategiske situation. Får vi Tredje Verdenskrig, eller ej? Så, hvad så siden, der foregår internt i USA, er relativt sekundært i forhold til den strategiske situation; og her har Trump gjort det fremragende godt.

Overvej det faktum, at Trump blev inviteret af præsident Macron til at være æresgæst i Frankrig – og dette var hans første besøg til udlandet – i anledning af den nationale Bastilledag, og til at spise middag med Macron på en meget fin restaurant på toppen af Eiffeltårnet. Bagefter sagde Macron, at Frankrigs relationer i lige grad er tætte til USA og til Rusland. Dette er meget vigtigt. Hvis man ser på resten af Europa: Østeuropas og Centraleuropas holdning til at deltage i Silkevejen; Italien, Spanien, Portugal går alle i retning af samarbejde med Kina. Macron, der sendte tidligere premierminister Raffarin, en stærk fortaler for samarbejde med Kina, til Bælte & Vej Forum, og nu, Macron, der inviterer Trump på denne måde – dette betyder tydeligvis, at krigskoalitionen mellem Theresa May og Angela Merkel – der mødtes med Obama kort tid efter Trumps valgsejr, netop for dette formål – at det ikke virker.

Det bedste trumfkort, Trump har, er netop disse globale spørgsmål. Dette er ikke en kamp internt i USA. Som Lyndon LaRouche har fremført, siden begyndelsen af Trump-fænomenets fremvækst: Dette er strategisk, dette er internationalt, ikke et strengt nationalt spørgsmål, og denne kamp vil blive vundet, eller tabt, på international skala. Tænk ikke småt, tænk ikke lokalt; det er ikke sådan, historien fungerer på dette tidspunkt.

Når dette er sagt, må man imidlertid også meget klart bemærke, at den store 'Akillleshæl' er Trumps økonomiske politik. Syv måneder inde i sit præsidentskab, har han endnu ikke bedrevet noget, der virkelig understøtter budskabet om, at han mener,

hvad han siger, med hensyn til sine valgløfter – Glass-Steagall, det Amerikanske System, økonomisk praksis i Hamiltons tradition, \$1 billion i infrastrukturinvesteringer. Det er sandsynligvis stadigvæk, hvad han har til hensigt at gøre, men det er stadig ikke sket. Og han er stadig omgivet af Wall Street-folk som finansminister Steve Mnuchin – det er helt klart den svage flanke.

Vi befinder os under et Damoklessværd i form af et sammenbrud, værre end i 2008. Der er mange røster ud over LaRouche-organisationen, der advarer om, at alle centralbankernes redskaber er opbrugt; kvantitativ lempelse har blot ført til en forøgelse af spekulanternes profit, på bekostning af den almene befolkning. Svælget mellem rig og fattig vokser til stadighed; selskabernes gæld, statsgælden, alle disse faktorer er meget værre end i 2008. Hvis det her kollapser, har vi omgående kaos. Vi er ikke ude over faren for en trussel mod civilisationens eksistens. NATO-øvelser finder stadig sted tæt på Ruslands grænser, og det er stadig en kilde til fare. Men lige nu er den største fare finanssystemets sammenbrud, der ville føre til omgående kaos.

Hvis man vil have en forsmag på, hvordan det ville se ud, så se engang på sammenbruddet af New Yorks undergrundsbane og anden infrastruktur i New York City, hvor New Yorks guvernør indrømmer, at dette er »Helvedessommeren«. På ingen tid kunne man få et kollaps i infrastrukturen lige så vel, som man kunne få et kollaps af finanssystemet. Tro endelig ikke, at vi er ude over farezonen!

Denne krise vil næsten sikkert udspilles ved slutningen af denne sommer. Denne magtsituation med sine to sider – ud fra standpunktet om Trump som præsident, men med et samtidigt, igangværende kupforsøg mod Trump som præsident, der er styret af briterne. Dette kan ikke vare ved; én af siderne vil vinde.

Vi er fremragende placeret for at kunne vinde, men det kræver en ekstraordinær forpligtelse fra det amerikanske folks side,

som denne organisation må påtage sig ansvaret for, med en helt ny opfattelse af sin mission.

Foto: Helga Zepp-LaRouche, juli, 2017.

Kina og Rusland forpligter sig til at spille rollen som ballast for verdensfred

5. juli, 2017 – Denne overskrift på en nyhedshistorie i Xinhua om gårsdagens historiske topmøde mellem Kinas og Ruslands præsidenter, Xi Jinping og Vladimir Putin, opsummerer den tillid, der var central i drøftelserne. Under deres fælles pressekonference, der konkluderede topmødet, rapporterede Xi, at

»præsident Putin og jeg er helt enige i, at den aktuelle verden er foruroligende, med lokale konflikter og krige, der uophørligt opstår. Som før, så er spørgsmål såsom Koreahalvøen og Syrien fortsat komplicerede.

Vi er fast besluttet på at styrke koordinering og samarbejde med Rusland om internationale anliggender sammen med det internationale samfund, optrappe bestræbelserne for at optimere det globale system for regeringsførelse for at opretholde strategisk balance og stabilitet i hele verden for i fællesskab at overvinde globale trusler og udfordringer, såsom terrorisme, og at arbejde sammen for at opmuntre processen med at løse konflikter i brændpunkter ad politisk vej, for at skabe en ny type af mellemstatslige relationer, baseret på samarbejde og gensidig fordel.«

Præsident Putin understregede ligeledes deres aftale om

»at styrke samarbejde under diverse former for multilaterale regi, i særdeleshed i FN, Shanghai Samarbejdsorganisationen og G20«,

og han nævnte ligesom Xi deres rolle i BRIKS.

»For at opsummere det«, sagde Putin, »så har Rusland og Kina virkelig meget lignede eller identiske meninger om alle større, internationale spørgsmål. Vi har til hensigt fortsat at udvikle den fælles koordinering af vores udenrigspolitik.«

Disse aftaler om udenrigspolitik blev uddybet i en »Fælles erklæring om den aktuelle status i globale anliggender og vigtige, internationale spørgsmål«, som blev underskrevet af de to præsidenter, ud over to bilaterale hoveddokumenter, »Fælleserklæringen mellem Folkerepublikken Kina og den Russiske Føderation om en yderligere udvidelse af omfattende partnerskab og strategisk samarbejde«, og deres vedtagelse af »Handleplan for at gennemføre bestemmelserne for traktaten om godt naboskab, venskab og samarbejde, for 2017 – 2020.«

Den fulde ordlyd af den Fælles erklæring om globale anliggender er endnu ikke blevet udgivet på engelsk, men nyhedsrapporteringer har henvist til deres erklæringer med hensyn til brændpunkterne Nordkorea og Syrien.

Ifølge *BRICS Post*, fordømte, mht. Syrien, de to lande regimeskifte via ulovlig, ekstern intervention og sagde, at

»Kina og Rusland også kræver en uafhængig efterforskning af spørgsmålet om syriske, kemiske våben«.

Imperiets kanoner kørt i stilling for at standse Trumps planlagte venskab med Rusland

Leder fra LaRouche PAC, 27. juni, 2017 – I juli 2016 sagde kandidat Donald Trump i en pressekonference, at »jeg kan ikke komme i tanker om noget, jeg hellere vil, end at Rusland er venlig, i modsætning til, hvordan de nu er, så vi kan gå ud og slå ISIS ud sammen med andre folk«. Næste dag spurgte han sine støtter ved et kampagnemøde: »Ville det ikke være storartet, hvis vi kom godt ud af det med Rusland?« Han fik entusiastisk støtte. I hele landet væmmedes især arbejdere, der led under de hjemlige, økonomiske vanskeligheder, ligeledes ved Nobels Fredsprisvinder Barack Obamas evindelige krige, der ødelagde nationer og dræbte hundreder af tusinder i processen, i nationer, der ikke udgjorde nogen trussel mod USA, og som i realiteten voldsomt konfronterede terroristiske oprørere i deres egne nationer. Deres forbrydelse: At de var venner med Rusland og nægtede at være Imperiets undersåtter; Imperiet, der er centreret omkring City of London og Wall Street.

Den 7. juni er der en forsøgsvis plan om, at præsident Trump skal mødes med den russiske præsident Putin for første gang. Der er en mulighed for, at han vil etablere en stærk arbejdsrelation med lederen af den anden atomsupremagt. Blot én uge tidligere havde han til den ledende, kinesiske statsmand for udenrigspolitik, Yang Jiechi, sagt, at han var rede til at bringe USA ind i den Nye Silkevej, gennem en stærk arbejdsrelation med præsident Xi Jinping. Mandag i denne uge etablerede han en stærk arbejdsrelation med den indiske premierminister, Narendra Modi.

Det er dette, der slår de håbefulde guder af det døende,

vestlige imperium med rædsel.

Den 10. oktober, 2009, sagde Lyndon LaRouche i en tale til det Offentlige Verdensforum for Dialog mellem Civilisationer, på den græske ø Rhodos:

»Hvis Rusland, USA, Kina og Indien, som en gruppe af lande, aftaler at indlede og gennemføre en reorganisering af det globale finans- og kreditsystem, under disse betingelser, med langfristede aftaler, af samme type, som Franklin Roosevelt havde udtalt før sin død i 1944, under hovednationer, kunne Roosevelts plan alle disse år senere have været virkeliggjort; og vi kunne gøre dette i dag.«

Tiden er nu kommet til at gøre dette. De »Fire Magter« er næsten på linje på en måde, der endelig, én gang for alle, kunne skaffe menneskeracen af med den Imperiets forbandelse, krigens svøbe og fattigdommens elendighed.

Krigsherrerne vil ikke sky noget middel for at forhindre ødelæggelsen af deres Helvedesimperium. Krav om Trumps impeachment eller mord optræder nu i medierne, i en perverteret version af Shakespeares »Julius Cæsar« i New Yorks Central Park, og ved rockkoncerter i Storbritannien. Forrædere internt i USA, og endda internt i Trumps egen kreds, skaber falske nyheder for at trække Trump ind i krig i Syrien, der hastigt ville føre til krig med Rusland – atomkrig.

Men det bliver i stigende grad klart, at den amerikanske befolkning, og endda mange, der ikke støttede valget af Trump, væmmes ved og er dødtrætte af den hysteriske russofobi og dæmoniseringen af Trump og Putin og giver udtryk for denne væmmelse i de nylige valg, i de sociale medier og, hvad der er meget vigtigt, i voksende støtte til LaRouche-bevægelsen i hele landet.

Den 7. juli vil landbrugseksperter fra Kina, USA og andre samles på en konference, der er ko-sponsoreret af LaRouches Schiller Institut. De kinesiske eksperter har i flere tilfælde

været centrum for den udvikling, der løftede 600 millioner kinesere ud af fattigdom, og som er forpligtende engageret til at arbejde sammen med USA og andre for at lindre global fattigdom. Dette er virkelig muligt under forudsætning af, at USA og Europa vender det sammenbrud af de vestlige økonomier under det brutale monetaristiske system, der har ødelagt ideen om fremskridt i vore nationer. En genindførelse af vore forfædres politikker i Hamiltons tradition sådan, som det forklares i LaRouches Fire Love, kan og må blive fundamentet for globalt samarbejde inden for det nye paradigme.

Alt andet end dette er, i dette historiske mulighedernes øjeblik, sindssygt og utåleligt. I Percys Shellys digt fra 1821, »Forsvar for poesien«, beskrives historiske perioder med intens kamp, som den nuværende, således:

»I sådanne perioder er der en akkumulering af evnen til at kommunikere og modtage dybtgående og passionerede begreber om menneske og natur. De personer, i hvem denne evne bor, kan meget ofte, med hensyn til mange dele af deres natur, synes at have liden overensstemmelse med denne godhedens ånd, for hvilken de er tjenere. Men selv, mens de fornægter og afsværger, er de dog tvunget til at tjene denne evne, der sidder på deres egen sjæls trone.«

Menneskeheden oplever et øjeblik med historisk faseskifte, på godt og ondt. Tiden er inde til poetisk handling.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin. [Trump photo flickr/Michael Vadon] [Putin photo en.kremlin.ru]

Forestående begivenheder er afgørende for at besejre Russia-gate-kuppet imod præsident Trump

Leder fra LaRouche PAC, 26. juni, 2017 – Ud fra rapporter fra det Demokratiske Parti at dømme, er »charmen« ved det britiske spil med at fjerne amerikanske præsidenter, der promoverer det Amerikanske Økonomiske System snarere end imperiets verdensorden, ved at falme. At spille »Russia-gate« mod præsident Donald Trump – McCarthy-isme for æsler – finder ingen støtte hos Demokraternes arbejdervælgere. Og, det udgør en dødbringende trussel, inklusive truslen om verdenskrig, mod USA.

Kina har, i fuldt samarbejde med Rusland, sat Bælte & Vej Initiativet for store infrastrukturprojekter i højeste gear og i realiteten lanceret en ny, økonomisk orden for »win-win«-vækst og udvikling. Skulle USA tilslutte sig Bælte & Vej, ville det ikke kunne standses, og ville også »Gøre Amerika stort igen«.

Præsidenten er blevet udsat for forsøg på afsættelse og endda potentielt mord, fordi han er for netop dette samarbejde og gentagende har udtalt dette.

For at standse dette farlige kupforsøg, bør fokus for indsats ligge på to rækker af møder, der finder sted 10 dage fra i dag, og som vil være med til at afgøre denne nye orden for samarbejde mellem nationer inden for økonomi, videnskab og rumfart.

Alle rapporter går ud på, at præsident Trump ser frem til at

holde et fuldt, bilateralt møde – og ikke blot et 'møde på sidelinjen', men et reelt topmøde – med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med G20-topmødet i Hamborg, den 7.-8. juli – og ligeledes holde et tilsvarende møde dér med Kinas præsident Xi Jinping. Medier som *Independent* og *Daily Telegraph* er ganske oprørte over disse rapporter (der oprindeligt kommer fra Associated Press) og frygter, at Trump og Putin kunne træffe beslutninger angående samarbejde, som Trump og Xi gjorde på Mar-a-Lago.

Schiller Instituttet og China Energy Fund Committee og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur afholder samme dag en stor, »Mad for Fred«-konference i New York, med en fremadrettet tanke på Bælte & Vej Initiativet; denne konference vil have fokus på fremskridt inden for fødevareproduktion. Det bliver et betydningsfuldt samarbejde for at bringe Amerika ind i den Nye Silkevej, genoplive Amerikas egen økonomi, teknologi og eget landbrug; landbrugseksperter fra begge lande vil optræde på denne konference.

Disse begivenheders afgørende betydning er, at præsident Trump ikke kan besejre det britiskansporede fremstød for at tvinge ham ud af embedet alene. Det er op til det amerikanske folk at tilbagevise og besejre »Russia-gate«, standse kupforsøget og støtte præsidenten i hans samarbejde med Rusland og Kina for fred og økonomisk udvikling i USA, og i verden.

En succesrig Schiller Institut-konference er lige så afgørende, som præsident Trumps forventede topmøder. Schiller Instituttets stifter og internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, og *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, var, for mere end 30 år siden, ophavsmændene til konceptet med den »Eurasiske Landbro«, der nu, gennem Kinas Bælte & ej Initiativ, er i færd med at blive til »Verdenslandbroen«. Dette omfatter en genopbygning af en ny, økonomisk infrastruktur for USA; men for at gøre dette, er Lyndon LaRouches »Fire Love til at redde nationen« afgørende. Disse

love omfatter en genindførelse af Glass/Steagall-loven, en ny nationalbank og statslig kreditinstitution i Hamiltons tradition og en genoplivelse af at lægge vægt på rumforskning og den fremskudte grænse for fusionskraft.

Dette er det Amerikanske Økonomiske System, og det er vejen til menneskehedens fælles mål.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 21. juni, 2017. (Whitehouse photo)

FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM: SCHILLER INSTITUTTET DELTAGER MED FIRE REPRÆSENTANTER I MANGE DEBATTER OG INTERVENTIONER

Nyhedsorientering maj/juni
2017

18. juni, 2017 – Schiller Instituttets 4 mand store delegation fik skabt en del opmærksomhed ved at synge tostemmig kanon, som fik mange mennesker til at stoppe op, og vi uddelte **Schiller Instituttets Nyhedsorientering**, der handler om den historiske konference i Beijing, "Bælte & Vej Forum". På vores plakat stod der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«, med

et billede af infrastruktur, der binder verden sammen.

Vi deltog i debatmøder, hvor vi kunne stille relevante spørgsmål. Vi uddelte over 900 eksemplarer af Nyhedsorientering og kom i samtale direkte på stedet med mere end halvdelen af de mennesker, der tog vores materiale. Vi har bl.a. talt med folk, der har været i Kina og er meget begejstret for den udvikling, der er i gang dér. Mange af de mennesker, vi talte med, kunne huske os fra før. En dame kom op til os og sagde, »Det er jo jer, der har talt om Silkevejen, før det blev til Kinas politik«. Hun var meget imponeret over, at Kina har vedtaget den Nye Silkevej, og hun tog vores materiale med stor interesse. En bornholmer stoppede op, da han kendte os fra før og i mange år havde støttet os. Han var glad over at se, at hans støtte har båret frugt.

Vores sang fik mange mennesker til at komme op til os. Mange stoppede op for at lytte, fordi, som nogle sagde, det varmede deres hjerte. Flere klappede og andre kom op til os for at rose os for at synge så dejligt.

Den første dag var det hovedsaglig sang og uddeling; de andre dage deltog vi i flere debatter og blandede os med spørgsmål.

På Folkemødets anden dag deltog Schiller Instituttets repræsentanter i et politisk møde, der fandt sted i Akademikernes Hus, organiseret af DJØF'erne. Emnet var »Verdensordenen efter Trump og Brexit«, hvor Mogens Lykketoft (S), Storbritanniens ambassadør til Danmark Dominic Schroeder og USA's fungerende ambassadør Laura Lochman talte.

Diskussionen var meget baseret på den forandring, der er i gang omkring den kendsgerning, at Donald Trump er blevet valgt til præsident, hvilket Mogens Lykketoft ikke var så glad for. Mogens udtrykte mest sin bekymring for, at USA har trukket sig ud af Paris-klimaaf-talen, og at Trump ikke vil samarbejde med

Kina. Vi benyttede muligheden for at stille nogle spørgsmål.

Feride på
Folkemødet 2017

Feride I. Gillesberg fik stillet første spørgsmål, hvor hun bl.a. sagde:

»For en måned siden var der 'Bælte & Vej Forummet' i Beijing, hvor USA havde en særlig udsending, Matthew Pottinger. Konferencen skulle konsolidere Kinas politik for Bælte & Vej, der omfatter hele verden; ikke kun Kina. Bælte & Vej er allerede nu omkring 30 gange større en Marshallplanen (for Europa efter krigen). Den amerikanske præsident er åben over for samarbejde omkring det. Det andet, vigtige spørgsmål er samarbejdet med Rusland ... De amerikanske medier har kørt en kampagne for at begå karaktermord på præsidenten, lige siden han blev valgt, i bl.a. New York Times, og med et teaterstykke, 'Julius Cæsar', der spilles i New York Central Park, og som går ud på at myrde den amerikanske præsident. Der er et billede i omløb, hvor præsidenten har fået skåret hovedet af ... Scenen er sat til at myrde præsidenten. Det gamle paradigme med Hillary Clinton, Barack Obama, briterne, MI6 og de britiske imperialister vil have en unipolær verden. Den nye præsident er åben over for en multipolær verden ... Medierne skulle jo netop dække, at det, præsidenten vil, er en positiv, og ikke en negativ ting.«

Derefter blev der taget tre andre spørgsmål, hvor Lissie Brobjerg fra Schiller Institutet kom til som den sidste. Hun understregede følgende i sit indlæg:

»Lyndon LaRouche siger, at kuppet mod Trump vil føre til generel krig; hvad skal vi gøre for at forhindre det, således at Trump kan opbygge USA og skabe samarbejde med Rusland og forhindre en verdenskrig og skabe fred?«.

Lissie Folkemødet
2017

Ordstyrerne prøvede at underspille de to kontroversielle kommentarer. Den fungerende britiske ambassadør sagde straks, at han ikke har tænkt sig at svare på 90 % af de ting, der blev taget op i diskussionen.

Mogens Lykketoft, der stod og sagde, han er bekymret over Trumps forhold til Kina, ignorerede totalt, hvad der blev taget op; han skiftede emnet tilbage til den gamle verden med Paris-aftalen og klimaforandring.

Vi delte på dette debatmøde vores Nyhedsorientering ud til flere deltagere, der gerne vil læse vores materiale.

Kort efter fik vi mulighed for at tale på »speakers corner«, der er et åbent forum til korte taler, som Bornholms Tidende organiserer, så andre holdninger end de officielle også kan komme til udtryk.

Feride I. Gillesberg fik ordet og benyttede chancen til at fortælle om den historiske konference, »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing.

»Vesten burde deltage i det paradigmeskifte, som »Bælte & Vej Initiativet« repræsenterer for udvikling af hele verden. Det er kampen mellem på den ene side dem, der vil have en unipolær verden og dem, der er for en multipolær verden. Obama, Hillary, MI6 og det Britiske Imperium kæmper for at bevare den gamle, unipolære verdensorden. Det er årsagen til angrebene på den amerikanske præsident, som skal stoppes. I stedet skal vi tilslutte os det nye paradigme.«

Feride sluttede talen med at synge den kinesiske sang,

»Kangding Lovesong«. Flere af tilhørerne ville gerne læse Nyhedsorientering om Bælte & Vej Forum, og en mand kom senere op til os for at sige, hvor bevægende den kinesiske sang var.

Schiller Instituttet fik mulighed for at deltage i en anden debat med Rasmus Jarlov (Konservativ; formand for Folketingets Forsvarsudvalg), Nick Hækkerup (næstformand, Socialdemokratiet) og Marie Krarup (Dansk Folkeparti) om »Truslen fra Øst«. Der var 80 mennesker til stede. De to førstnævnte mente, at Ruslands Putin var en trussel, og at han havde manipuleret det amerikanske valg, hvilket sidstnævnte ikke mente. Alle mente dog, at der var brug for øget forsvar.

Lissie Brobjerg fik det første spørgsmål:

»Hej, jeg er Lissie fra Schiller Instituttet. Trump siger, at han vil samarbejde med Rusland, da han ønsker at forhindre en atomkrig, og han sagde til et NATO-møde, at han ikke betragter Rusland som sin nummer 1 fjende; skulle vi ikke hellere samarbejde med Rusland i stedet for at opspinde historier om, at de vil erobre verden? Det var jo faktisk Obama, som støttede neonazister i Ukraine og væltede regeringen«.

Dette skabte tumult, hvorefter Lissie refererede til Stepan Bandera-folkene (i Ukraine). Marie Krarup tog Lissies spørgsmål op. Bagefter uddelte vi vores Nyhedsorientering til deltagerne, der var interesseret i at læse vores materiale.

Christian Folkemøde
2017

Christian Olesen fra Schiller Instituttet talte efter debatten med Rasmus Jarlov, der under debatten havde beskrevet begivenhederne i Ukraine fra en meget propagandistisk vinkel. Christian sagde til Jarlov, at han havde et meget unuanceret syn på Ukraine, hvortil han svarede, »Det kan man altid sige,

når man ikke har nogen argumenter«! Til det svarede Christian, at de søde og venlige demonstranter, Jarlov havde beskrevet, havde brændt folk levende i Odessa. Det fik Jarlov til at vende ryggen til og skynde sig væk.

Til en debat ved Femerns venner, hvor man diskuterede fremtidsperspektiverne for tunnelen (Femern Bæltforbindelsen), fik Lissie Brobjerg det første spørgsmål:

»Hvad tænker I om ideen om, at Danmark går med i Kinas Nye Silkevej? De vil forbinde hele verden med store infrastrukturprojekter, højhastighedstog, tunneller og broer, og projektet er nu 30 gange større end Marshallplanen.«

Responserne fra den ene taler var, at hvis Kina havde stået for tunnelen, havde den allerede været færdig i går, men at, i Danmark har vi dog en demokratisk proces, hvilket han foretrækker. Flere mennesker kom bagefter op til Lissie for at få en Nyhedsorientering, inklusive ordstyreren og den anden taler, der glad modtog en Nyhedsorientering.

Feride diskuterer

Den tredje dag på Folkemødet begyndte med et debatmøde, der fandt sted i Enhedslistens telt over emnet, »Russerne kommer«. Talerne var lektor ved Forsvarsakademiet Peter Viggo Mortensen, forfatter Jens Jørgen Nielsen og Nikolaj Villumsen (Enhedslisten). Man diskuterede faren for krig med russerne. Jens Jørgen forsøgte at give deltagerne en idé om, hvordan russerne tænker, mens de andre analyserede Rusland baseret på, at Rusland agerer ud fra stormagtspolitiske interesser.

Feride intervenserede blandt andet ved kort at fortælle om den historiske konference, der fandt sted i Beijing, og om, at Europa ikke 'skyder sig selv i foden'. Rusland har tilsluttet sig et samarbejde med Kina omkring Bælte & Vej Initiativet, som Vesten aktivt burde være en del af. Feride tog spørgsmålet om NATO's rolle op, om det ikke er en forældet institution, og at man skal forstå, at Rusland har set, hvad der er sket med de nationer, hvor man har lavet regimeskifte, der har efterladt lande i kaos og elendighed; og at russerne ser Vestens politik, med regimeskifte i Ukraine og udvidelsen af NATO, i denne sammenhæng.

Lissie fik nummer to spørgsmål og sagde:

»Trump har gjort det klart, at han vil samarbejde med Rusland, og der har allerede været en koordinering med russerne. Effekten har dog været, at New York Times og britiske medier skriver om en mulig afsættelse af eller mord på Trump, og flere Hollywood-skuespillere har været ude og fremvise Trump med et afskåret hoved eller er kommet med voldelige udtalelser imod ham. Ligger faren for 3. Verdenskrig ikke nærmere i faren for, at briterne/ Obama/ Hillary og FBI skal lykkes med at få ham afsat, da de ønsker krig med Rusland?«

Den sidste del af debatten handlede om, hvordan man kunne løse konflikten mellem Rusland og Vesten. Peter Viggo Mortensen indrømmede blandt andet, at politikken for regimeskifte har slået fejl, og at den Nye Silkevej er en naturlig udvikling, som lande vil gå med til. Den anden del af diskussion handlede om løsninger. Da fik Christian det sidste spørgsmål og pointerede blandt andet, at en del af løsningen ligger i, at man begynder at tale ærligt omkring, hvad Rusland er og gør, bekyndende med, at Rusland ikke invaderede Ukraine.

I en debat hos Informationen, »Will Trump Last the Entire Presidential 4 Year Period?«, talte den tidligere amerikanske ambassadør til Danmark, Rufus Gifford, om sandsynligheden for, at Trump kunne blive afsat gennem en rigsretssag (impeachment)

gennem det 25. Forfatningstillæg, eller evt. selv gå af. Han mente ikke, at det var sandsynligt, omend han ønskede det. Hvis en rigsretssag skal være mulig, kunne det være pga. 'forhindring af udøvelse af retten' (obstruction of Justice), men ellers skulle man bruge kræfterne på demokraternes mærkesager. 300 mennesker deltog, det foregik i centrum og den generelle konsensus var, at Trump er forrykt. Lissie kom op til ambassadøren bagefter og sagde, at Lyndon LaRouche havde sagt, at, hvis Comey og Co. lykkedes med et kup mod Trump, ville det føre til generel krig, og at briterne var efter Trump, fordi han vil samarbejde med Rusland, medens Obama derimod forsøgte at starte en atomkrig med Rusland. Han skyndte sig blot væk efter at han blev noget chokeret over det, Lissie sagde.

Vi inter文enerede også i et andet møde med titlen »Atomkraft, ja tak! Hvor skal fremtidens energi komme fra?« i Dansk Erhvervs telt. I panelet deltog en repræsentant for Greenpeace, en repræsentant for Århus Universitet og Villumsen fra Liberal Alliance. Kun hr. Villumsen mente, at man måtte søge nye energikilder inden for nye teknologier og understregede, at vindmølle-fanatikerne var religiøse og foruden ræsonnement. Én fra publikum spurgte ind til thorium-reaktorer, hvor Villumsen havde en god respons, mens ham fra Greenpeace ævlede om, at det var dyrt og tog lang tid. Lissie stillede det sidste spørgsmål, hvor hun sagde:

»Nu har vi en situation i verden, hvor man, siden Kinas Bælte & Vej og BRIKS-projektet, er begyndt at bygge en masse atomkraftværker; i Sydafrika har man planlagt 11, Bolivia skal have et atomkraftværk, Kina planlægger at udvinde helium-3 på Månen til fusionsbrændsel, så verdens fremtid er faktisk atomkraft. Skal vi ikke hellere gå med dér, da energigennemstrømningstætheden er meget højere, og med 30 tønder olie har man, hvad der svarer til få gram fusionskraft. Desuden har Henrik Svensmark (astrofysiker) lavet forskning, som viser, at solpletter og kosmisk stråling skaber

klimaforandring.«

Repræsentanten fra Greenpeace sagde blot, at ingen tager Svensmark seriøst, og at 97 % af alle klimaforskere er enige. Villumsen svarede positivt og udtrykte respekt for, at nogen tør tage diskussionen op i et sådant forum.

Bagefter delte vi ud til alle, og mange var interesserede.

Alt i alt var vores tilstedeværelse på Folkemødet på Bornholm en fantastisk mulighed for at nå ud til så mange borgere, politikere, akademikere og eksperter med vores ideer, der dækker politik og fremtidens verden med Bælte & Vej Initiativet.

– Feride I. Gillesberg; Lissie Brobjerg; Christian Olesen.

Titelfoto: Feride I. Gillesberg i diskussion med en borger på Folkemødet. På plakaten står der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«.

Våbnene er trukket for Trump – Han må handle hurtigt for at tilslutte sig Silkevejen og genindføre Glass-Steagall

Leder fra LaRouche PAC, 14. juni, 2017 – I de seneste par uger har en teater/nyhedskommentator holdt et billede frem af præsident Trumps blodige, afskårne hoved; »Shakespeare in the Park«-teaterkompagniets opsætning af Julius Cæsar i New Yorks

Central Park portrætterede Cæsar som Donald Trump, som dernæst blev udsat for en langvarig, brutal og blodig mordscene; og i dag åbnede en 66-årig mand fra Illinois ild mod et baseball-træningshold fra det Republikanske Parti i Alexandria, Virginia, efter en bekræftelse af, at de var Republikanere, og skød fire personer (inklusive det tredjehøjst rangerende medlem af det Republikanske Part i Repræsentanternes Hus), før han blev dræbt af politiet. Skyttens Facebook-side inkluderede: »Trump er en forræder. Trump har ødelagt vores demokrati. Tiden er inde til at ødelægge Trump & Co.«

Sindssyg handling, begået af en galning? Måske, men politiske mord bliver altid fremstillet som »enlige mordere«, og efterforskningerne bliver altid omhyggeligt kontrolleret for at opretholde sådanne dækhistorier – med JFK-mordet som blot det mest berømte, og mest åbenlyse, eksempel. I 2008 udgav *EIR* en brochure med titlen, »Hvorfor briterne myrder amerikanske præsidenter«, [1] og som rapporterede om briternes rolle og motivering bag mordene på præsidenterne Abraham Lincoln, James Garfield, William McKinley [2] og John F. Kennedy.

Husk, at det aktuelle McCarthy-hysteri, der forsøger at male præsident Trump som en naiv tåbe eller agent for russerne, medskyldig i angivelig underminering af amerikansk demokrati, osv., blev indledt af den britiske MI6-agent Christopher Steeles kompendium af vilde fabrikationer om Trump og russerne. Dette »uærlige og upålidelige dossier« blev dernæst brugt af den nu miskrediterede, tidligere FBI-chef, James Comey, i et selvudnævnt »J. Edgar Hoover-moment«, hvor han viste Trump Steele-dossieret og angiveligt antydede, at det ville blive offentliggjort, hvis Trump ikke bøjede sig mht. at stoppe oprettelsen af venligtsindede relationer mellem USA og Rusland. Dernæst lækkede han næsten sikkert dossieret, eller sørgede for, at det blev lækket, dagen efter.

De korrupte efterretningsfolk fra Obama-administrationens tid – James Clapper, John Brennan og James Comey – havde, selv før, de blev afskediget fra embedet, ført et korstog for at

portrættere Rusland (og Kina) som fjender af Amerika; som militære aggressorer, og som en alvorligere trussel mod den vestlige verden, end ISIS! Disse løgne tjente som dækhistorie for, at præsident Obama og hans klon, Hillary Clinton, kunne bringe verden på randen af atomkrig og forsikre de bankerotte, vestlige finansoligarker, at USA aldrig ville gå sammen med Rusland og Kina i byggeriet af den Nye Silkevej og opbygning af en ny, global finansarkitektur. Sådanne revolutionerende skridt ville, til [City of] Londons og Wall Streets rædsel, give infrastruktur og industri til den Tredje Verden, og endda til de vestlige nationer, snarere end gæld og nedskæringer, påtvunget dem af Londons og Wall Streets spekulanter.

Men, oligarkerne havde ikke forudset, at det amerikanske folk havde fået nok af permanent krigsførelse, økonomisk disintegration, narkotika- eller opiatepidemien, der rammer stort set hver eneste familie i nationen, og massemedier, der vedholdende løj om stort set alt. Valget af Trump blev resultatet.

Foreløbig har Trump lovet at gøre mange af de ting, som Lyndon H. LaRouche længe har foreslået, som det fremlægges i **LaRouches Fire Love**, men han har ikke taget de fundamentale skridt, der er nødvendige for at gennemføre disse løfter. Han har aflagt løfte om at genopbygge den forfaldne, amerikanske infrastruktur, men har ikke handlet på sit løfte om at genindføre Glass-Steagall – det absolut nødvendige, første skridt til at skabe den nødvendige kredit til opfyldelse af sit løfte om infrastruktur og gen-industrialisering. Han har etableret samarbejdsrelationer med Kina, men har ikke fuldt ud tilsluttet sig Bælte & Vej Initiativet for atter at få gang i amerikansk industri omkring opbygning af verdens nationer, inklusive vores egen. Han har krævet en genopretning af amerikansk førerskab inden for rumforskning og -fart, og inden for videnskabelige opdagelser, men, igen, finansieringen af disse projekter kræver, at han omgående lukker den spekulative boble ned og genindfører statskredit i Hamiltons tradition.

Det er, fordi præsident Trump offentligt har forpligtet sig til disse ting, og til at gøre en ende på britisk imperieopsplitning af verden i »Øst vs. Vest«, at skydevåbnene nu trækkes for at fjerne ham fra embedet – eller, som det antydes gennem dagens skudepisode, fjerne ham fra Jordens overflade. Han må handle meget hurtigt for at sætte gang i den økonomiske genrejsning gennem statslig kredit; for at tilslutte sig den Nye Silkevej og for fuldt ud at samarbejde med Rusland og Putin om at knuse terrorist-svøben.

Jo flere amerikanere, der følger med i serien af Oliver Stones fire timelange interviews med præsident Vladimir Putin desto hurtigere vil dæmoniseringen af Putin blive grinet ind i historiebøgerne og gøre den sorte historie med J. Edgar Hoovers beskidte tricks med den »røde skræk« og politiske mord, selskab.

Foto: Justitsministeren og FBI's direktør på visit. Præsident John F. Kennedy, J. Edgar Hoover og Robert F. Kennedy. Det Hvide Hus, det ovale kontor, 23. februar, 1961.

[1] Se (engelsk): [»Why the British Kill American Presidents«](#)

[2] Se (dansk): [»Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«](#)

Ny plan for dekonfliktion med Rusland annonceret i Pentagon

20. maj, 2017 – Formand for generalstabscheferne, general Joseph Dunford, annoncerede fredag i Pentagon, at en ny, kontra-terror-politik for Syrien er blevet vedtaget af USA og

Rusland, som vil muliggøre operationer i de samme områder.

»Vi havde et forslag, som vi i øjeblikket arbejder på sammen med russerne«, sagde Dunford. »Jeg vil ikke komme ind på detaljerne, men min fornemmelse er, at russerne er lige så entusiastiske, som vi er, for at de-konfliktere operationer og sikre, at vi kan fortsætte kampagnen mod ISIS og sikre vort personels sikkerhed.«

Med de syriske styrker, med støtte fra russerne, der nu rykker mod Raqqa, sagde general Dunford, rapporteret af CNN, er det amerikansk-russiske samarbejde fokuseret omkring Deir ez-Zur, hvor ISIS-styrkerne forventes at tage hen fra Raqqa. Disse planer er ud over den eksisterende hotline, der har til formål at forhindre utilsigtet nærkontakt mellem amerikansk og russisk luftvåben.

General Dunford bemærkede, at loven forbyder det amerikanske militær i direkte at koordinere med det russiske militær, men at de to er i færd med at oprette »dekonfliktions-zoner«, der gør koordinerede, men ikke fælles, operationer i udvalgte områder mulige.

Under de nye kommunikationskanaler taler den ansvarlige for planlægning af fremtidige operationer i generalstaben, generalløjtnant Kenneth F. McKenzie, jr., rutinemæssigt med sin russiske modpart, rapporterede Dunford. Han sagde, at han havde talt personligt med den russiske generalstabschef, general Valerij Gerasimov. »Vi taler sammen rutinemæssigt, når der er behov for det, for at samarbejde om dekonfliktion.«

Dunford og forsvarsminister James Mattis, der også var til stede ved pressekonferencen, sagde, at den nye strategi inkluderede en uddelegering af myndighed fra præsidenten til general Dunford, og fra Dunford til hans feltkommandører, hvilket gør det muligt for dem at indlede aktioner på egen hånd. Mattis sagde: »Vi vil ikke længere få forsinkelse af beslutninger, fordi Washington, D.C., skal autorisere taktiske

bevægelser på jorden.« CNN beskrev dette som en »revselse af præsident Obamas administration, der af nogle militærfolk blev kritiseret for mikro-management af taktiske beslutninger i felten«.

General Mattis annoncerede ligeledes et skift til en politik for omringning af byer, der er besat af ISIS, snarere end at drive ISIS ud af disse byer. Mattis sagde: »De udenlandske kæmpere udgør en strategisk trussel, hvis de vender hjem til Tunis, Kuala Lumpur, Paris, Detroit, hvor de nu kommer fra. Vi gennemfører en tilintetgørelseskampagne, så vi ikke bare transplanterer dette problem fra et sted (til et andet).«

Foto: General Valerij Gerasimov, Rusland (venstre); general Joseph Dunford, USA.

Amerika, Kina og Rusland: Et Nyt Paradigme for fremskridt – eller en Ny Kold Krig?

Leder fra LaRouche PAC, 16. maj, 2017 – Med ekstraordinært, globalt, politisk mod, indkaldte til og organiserede Kinas præsident Xi, som i begyndelsen handlede alene, den forgangne weekends topmøde med deltagelse af 29 statsoverhoveder og repræsentanter for 130 nationer: »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«. Med denne handling har Xi skabt en ny, international, økonomisk og monetær orden – der ikke er dømt til at krakke og blive reddet gennem 'redningspakker' (bailout), men derimod er bestemt til at opbygge og udvikle. Foreløbig er den hovedsagligt baseret på Kinas egen

forpligtelse til et beløb af \$1 billion *til andre nationer* i investeringer i afgørende infrastrukturprojekter; og på den kendsgerning, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer.

Med Ruslands aktive støtte er dette ligeledes »det vigtigste, strategiske initiativ på denne planet«, som det vurderedes af Helga Zepp-LaRouche, der deltog i topmødet som stifter og præsident for Schiller Institutet. Et statsoverhoved på topmødet sagde korrekt, »Dette er den form for initiativ, der kan afslutte terrorisme«.

I fald USA nu fuldt ud samarbejder i dette initiativ, er der intet problem, der ikke kan tackles med held, gennem disse tre nationers samarbejde.

Dette spørgsmål, og hvilken politik, præsident Donald Trump vil føre hen imod dette potentielle samarbejde, er vigtigere for amerikaneres fremtid end al den mediesladder, de læser.

Hvis de fleste amerikanere ikke er klar over dette, skyldes det, at britiske og amerikanske efterretningstjenester er fast besluttet på at isolere USA fra Rusland og Kina og gennemtvinge en ny, Kold Krig, med disse nationer som Amerikas fjender. De hjælpes frem af en ny McCarthy-isme i amerikanske og europæiske medier, og en genoplivelse af forrige århundredes »sensationsjournalistik«. De lancerer flere og flere angreb mod præsident Donald Trump i et forsøg på at tvinge ham til at føre en fjendtlig politik over for Rusland og Kina – og, hvis de kan, tvinge ham ud af embedet.

De fleste amerikanere er ganske enkelt ikke bevidste om, at et nyt paradigme er i færd med at skabes, som vil genoplive den kollapsede økonomi, den udforskning af rummet, som USA opgav, og de fremskudte, videnskabelige grænser, som det ophørte med at finansiere. Årsagen er, at medierne og efterretningskræfterne forsøger at tvinge Amerika ind i en Ny Kold Krig i stedet. De fleste Demokratiske ledere er

fuldstændig faldet for det.

Vågn op; afvis det. Kræv fornuftigt samarbejde med Kina og Rusland om dette fremvoksende, nye, økonomiske og strategiske initiativ.

LaRouche PAC cirkulerer appeller og kæmper i Kongressen for fire politiske punkter af afgørende betydning:

Lad os genindføre Glass/Steagall-loven og bryde Wall Streets storbanker op.

Lad Amerika investere billioner af dollars i sin egen, ny infrastruktur, med samarbejde med andre verdensmestre i højhastighedsjernbaner, osv., og lade indehavere af amerikanske statsobligationer investere i ny, amerikansk infrastruktur.

Lad os bygge næste generation rumfartsmissioner og gøre opdagelser for fremtiden, såsom fusionskraft.

USA har ligeledes behov for samarbejde inden for bekæmpelse af international terrorisme og den hermed relaterede narkotikasvøbe.

Og, hvilke af disse ting er det, Rusland og Kina forhindrer USA i at gennemføre? Eller, er det tværtimod præcis disse mål, som det internationale Bælt & Vej-topmøde drejede sig om?

Foto: 15. maj, 2017: Rundbordsdiskussion mellem ledere på Bælt & Vej Internationale Forum [en.kremlin.ru]

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskarak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskris. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne

uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

Paul Craig Roberts fordømmer deployering af THAAD i Sydkorea som værende forberedelse til førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina

7. maj, 2017 – Paul Craig Roberts (økonom, journalist; tidl. vicefinansminister under præsident Reagan) fordømte i en artikel på sin webside den 3. maj, »Hvad 'krisen' over Nordkorea virkelig handler om«, deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea, som værende en forberedelse fra USA's side til et førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina. Han afviste den officielle retfærdiggørelse, der går ud på, at dets formål er at beskytte Sydkorea fra Nordkorea, som et »røgslør«, som russerne og kineseren er sig udmærket bevidst.

Roberts sammenlignede dette med det, man gjorde mod Iran, for at retfærdiggøre et ballistisk missilforsvarssystem i Europa, der er rettet mod Rusland. »Washington hævdede, at anti-ABM-baser ikke var rettet mod Rusland, men var for Europas

beskyttelse mod Irans interkontinentale ballistiske atommissiler. Amerikanere, der ikke mistænkte noget, troede muligvis på dette, men det gjorde russerne ganske bestemt ikke, eftersom Iran hverken har interkontinentale ballistiske missiler eller atomvåben.«

På samme måde »har THAAD intet som helst at gøre med Nordkorea, der deler grænse med Sydkorea, hvilket gør det fuldstændig meningsløst for Nordkorea at angribe Sydkorea med ICBM'er«. Roberts tilføjede: »Med andre ord, så er Washington i færd med at skabe et skjold mod atomgengældelse fra både Rusland og Kina, mod et amerikansk [førsteslags] atomangreb mod begge disse lande.«

Roberts konkluderede: »THAAD i Sydkorea er rettet mod Kinas gengældelsesstyrker. Det er en del af Washingtons forberedelser til at 'nuke' både Rusland og Kina, med minimale konsekvenser for USA, selv om Europa med sikkerhed ville blive totalt ødelagt, da THAAD eller anti-ABM'er er nytteløse imod russiske atomkrydsermissiler og det russiske luftvåben. Spørgsmålet er nu: Nu, da Rusland og Kina har forstået, at Washington forbereder et førsteslags-atomangreb imod dem, med det formål at fjerne de to begrænsninger for Washingtons ensidige adfærd, vil de to lande sætte sig ned og vente på angrebet?«

Desværre stopper Roberts' artikel ved dette spørgsmål, og (som det er hans vane) undlader at tage i betragtning, både det britiske ophav til faren, og den skiftende strategiske relation mellem Trump-administrationen, Kina og Rusland, der har potentialet til at slukke lunten i det scenarie, han i øvrigt korrekt afbilder.

Foto: THAAD, Sydkorea.

Lad vore sejre fra fortiden gennemtrænge vores fælles succes i fremtiden

6. maj, 2017 – Følgende erklæring distribueres i hele verden af medlemmer af LaRouche PAC, der deltager i de af Rusland initierede marcher til ære for dem, der bekæmpede fascisme i Anden Verdenskrig – som i Rusland går under navnet »Den Store Patriotiske Krig«. Øverst på flyvebladet er et billede af løjtnant William Robertson fra den amerikanske hær og løjtnant Alexander Sylvashko fra den Røde Hær, som omfavner hinanden foran et skilt, der lyder, »Øst møder Vest«, og som symboliserer det historiske møde mellem den sovjetiske og amerikanske hær i nærheden af Torgau, ved floden Elben, Tyskland, den 25. april, 1945.

De sovjetiske tab under Anden Verdenskrig er ufattelige for de fleste amerikanere, med et svimlende tabstal på 30 millioner menneskeliv, for ikke at tale om ødelæggelsen af familier, industri, land, kultur og infrastruktur. Kun kineserne, der mistede henved 20 millioner mennesker under kampene med Japan, kan muligvis fatte, hvor stort et offer, det sovjetiske folk led, såsom under belejringen af Leningrad (Skt. Petersborg), før sejren var hjemme. En sådan styrke, en sådan udholdenhed og et sådant mod udgør et vidnesbyrd om den kraft, menneskeheden besidder imod en ondskabens kraft, der er helliget ikke alene ødelæggelsen af menneskeliv, men også af menneskehedens ubegrænsede fremtid.

Hvilken vej fremad følger vi?

Samarbejdet mellem de tre stormagter: USA, Sovjetunionen og Kina, var altafgørende for de allieredes sejr i Anden Verdenskrig og er fortsat hjørnesteinen i et nyt verdenssystem i dag.

Præsident Franklin Roosevelt, der anerkendte Sovjetunionens rolle under Josef Stalin, så vel som også indsatsen fra både de nationalistiske og kommunistiske kineseres side imod Japan, afviste personligt ethvert forsøg på at opretholde Det britiske Imperiums politik for kolonisation eller konflikt, og satte sig på en verden med samarbejde mellem de fremvoksende, uafhængige nationer i verden, som især inkluderede det sovjetiske Rusland, Kina og Indien.

Hans vision for efterkrigstiden var radikalt anderledes end den vision, som blev implementeret af Storbritanniens Winston Churchill og, efter Roosevelts død, præsident Harry Truman. I stedet blev der, i kølvandet på krigen i Stillehavet, skabt en kunstig opdeling af britiske imperieinteresser og Wall Street-interesser, der specifikt havde til formål at opsplitte disse tre store nationer til at blive koldkrigsfjender.

Tiden er nu inde til, at arven fra den Kolde Krig slutter. Som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson sagde til medlemmer af det Amerikanske Udenrigsministeriums stab den 3. maj, 2017:

»Vi har frembragt resultater på en måde, der i mangt og meget var formet af, og var en rest fra, den Kolde Krigs æra. Og i mange henseender har vi endnu ikke selv foretaget overgangen til denne nye virkelighed; man kan, når vi har vore samtaler med NATO – endnu et eksempel – se, at der er mange institutioner i hele verden, som blev skabt under en anden tid.

Så, efterhånden, som vi arbejder os ind på denne mulighed for at se på, hvordan vi skal udføre vores arbejde, er en af tingene at tænke på verden, som den ser ud i dag, og lade tilbage – altså, vi gør tingene på denne måde, fordi vi har gjort det på denne måde i de sidste 30 eller 40 år, eller 50 år – for alt dét blev skabt under andre omstændigheder.

Man kan vel sige, at jeg indbyder jer alle til at gå til denne

indsats, som vi vil påtage os, uden begrænsninger af jeres tankegang – overhovedet.«

Trump sætter ind for fred i Asien; New York Times råber på krig

Leder fra LaRouche PAC, 2. maj, 2017 – Det bliver i stigende grad klart, at præsident Trump, sammen med Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, tager skridt til at afslutte krisepunkterne i Eurasien, der havde bragt verden til randen af krig under præsident Obama, og som briterne og deres aktiver desperat har forsøgt at bruge igen i dag for at bryde Trumps samarbejde med Rusland og Kina.

Som en sydkoreansk analytiker sagde i sidste uge, så har Trump en politik for Nordkorea, der er meget tæt på den politik, der føres af de førende kandidater til præsidentskabet i Sydkorea i det forestående valg den 9. maj: hav en større pind, men tilbyd en større gulerod.

Alt imens Trump-administrationen har aktiveret THAAD-missilsystemet i Sydkorea og gennemfører øvelser i området med et hangarskib, B-1 bombefly og atomubåde, erklærer Trump samtidig højlydt for verden, at han samarbejder tæt med præsident Xi, og at han ønsker at forsikre Nordkorea om, at USA ikke truer med »regimeskifte« imod Kim Jong-un-regeringen. Hans udtalelser mandag om, at han ville være villig til at møde Kim Jong-un personligt under passende omstændigheder, er blevet mødt med hysteri i den vestlige presse, og deres respons til Trumps opringning til den filippinske præsident Rodrigo Duterte, hvor han inviterede ham til at besøge Det

Hvide Hus, sendte *New York Times* og andre ud i hysteriske krampetrækninger.

Men hvad repræsenterer disse skridt? Koreakrisen blev skabt af Bush- og Obama-administrationerne, der saboterede hver eneste aftale, der blev opnået med Nordkorea, og førte til Obamas vanvittige »strategiske tålmodighed« – altså, en afvisning af at forhandle med Nordkorea, med mindre de gjorde præcis, som de fik besked på, samtidig med, at han opbyggede en massiv militærstyrke og forøgede sanktionerne. Målet var Kina, ikke Nordkorea. Bush og Obama var henrykte over at have et atombevæbnet Nordkorea, som gav en undskyldning for at opbygge en massiv militær ring rundt om Kina og Rusland.

Nu arbejder Trump sammen med Kina. Der er ikke længere grund til at drive Nordkorea til fjendtlige reaktioner med atomvåben. Som udenrigsminister Rex Tillerson sagde i sidste uge, så må vi overbevise Pyongyang om, at vi ikke tilsigter regimeskifte, men blot en fredelig atomafrustning af Koreahalvøen.

Det samme gælder for Filippinerne. Den tidligere filippinske regerings unødvendige provokation af Kina, hvor de sendte spørgsmålet om suverænitet over øerne i det Sydkinesiske Hav til en forudindtaget vestlig domstol, uden kinesisk deltagelse, retfærdiggjorde Obamas deployering af en stærk militærstyrke til området. Med valget af Duterte endte denne krise, og Filippinerne arbejder nu tæt sammen med Kina, og ligeledes med USA. Både Filippinerne og USA befinder sig nu under et fornuftigt lederskab, der afviser galskaben med verdenskrig mellem atommagter.

I dag havde Trump en lang telefonsamtale med præsident Putin, hvor de aftalte at arbejde tæt sammen om udarbejdelse af en fredelig, politisk løsning på brændpunkterne i Nordkorea og Syrien. Dette forfærder briterne, der troede, de med held havde forgiftet Trumps plan om at blive venner med Putin, gennem deres løgne om, at Assad havde brugt kemiske våben, og

som fik Trump til at bombe en syrisk flyvebase.

Naturligvis beskriver *New York Times*, Det britiske Imperiums stemme i USA, Xi Jinping og Putin som diktatorer og hævder, at Trump er en tyran, fordi han vil være venner med dem, eller med andre »autoritære diktatorer«, såsom Duterte, Egyptens el-Sisi eller andre, der trodser den britiske imperieopdeling af verden i fjendtlige lejre, og som kun er interesseret i at bekæmpe terrorisme, og ikke andre nationalstater. Dette er i realiteten landene i den Nye Silkevej, der ønsker at arbejde sammen som venner i opbygningen af en verden, der er menneskeheden værdig.

Trump har hidtil endnu ikke meddelt, om han vil deltage i det Internationale Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing den 14. – 15. maj, og hvor ledere fra 100 nationer vil mødes for at diskutere menneskehedens fremtid, baseret på gensidig udvikling, lindring af alvorlig fattigdom (som Kina næsten har opnået), og en verden, der er fri for krig og terrorisme. Som Helga Zepp-LaRouche sagde den 13. april, hvis Trump går frem med at bringe USA ind i den Nye Silkevej, vil han blive husket som en af de største amerikanske præsidenter. Selve begrebet om Imperium, om en verden, der består af tilhængere af Darwins teorier (den stærkeste overlever) og nationer, der fungerer på samme måde som i dyreverden, hvor man kæmper om fordele på den andens bekostning, kan én gang for alle deponeres i den historiske skraldespand. Menneskeheden kan dernæst gå fremad mod sin sande bestemmelse med at opbygge en retfærdig og fremgangsrig verden, og med fremme af menneskehedens opdagelser i rummet, samt skabe en videnskabelig og kulturel renæssance blandt alle folkeslag.

Ruslands ambassadører til Nordkorea og Kina om krisen over Korea

2017, 1. maj – Den russiske ambassadør til Nordkorea, Alexander Matsegora, sagde, efter et møde med den nordkoreanske viceudenrigsminister han Song Ryol den 30. april, til TASS, at han »opfordrede sine koreanske modparter til at udvise tilbageholdenhed og afstå fra handlinger, der kunne optrappe spændingerne i dette område«.

Han Song Ryol mener, at optrapning i Koreahalvøen blev forårsaget af »de amerikansk-sydkoreanske øvelser rettet mod DFK (Demokratiske Folkerepublik Korea) sammen med USA's koncentration af strategiske våben«. Han fortsatte med, at Nordkorea »vil blive ved med at træffe forholdsregler til at styrke de nationale atomafskrækkelsesstyrker for at forsvare landets suverænitet og vitale rettigheder, så vel som fred på halvøen«.

I mellemtiden rapporterede TASS ligeledes, at den russiske ambassadør til Kina Andrei Denisov til reportere den 30. april sagde: »USA's militære pres mod Nordkorea fremprovokerer blot skridt til gengældelse fra Nordkoreas side. Under Trump (-s præsidentskab) har Nordkorea allerede affyret missiler ni gange ...

»Vi opfordrer til, at de allerede eksisterende formater genoptages, først og fremmest sekspartforhandlingerne« om atomafrustning af Koreahalvøen, sagde den russiske ambassadør og understregede, at den kinesiske side siger, der ikke er noget alternativ til dette format. »Blot hvilke initiativer som helst vil ikke fungere, siger kineserne.«

Denisov sagde, at Ruslands og Kinas holdning til de nordkoreanske atomvåben næsten er sammenfaldende med begge

landes støtte til FN's Sikkerhedsråds resolutioner, der pålægger Pyongyang sanktioner. De vil aldrig støtte Nordkoreas missil- og atomprogrammer, da disse udgør en direkte trussel mod sikkerheden og også provokerer USA til at øge forsvarskapaciteter, der »i realiteten har offensivt potentiale«, sagde han. Fornuftige argumenter, som både vi og Kina gentagne gange har fremført, virker ikke nu, men det betyder ikke, at vi ikke bør fortsætte med at overbevise andre«, sagde han.

RADIO SCHILLER 1. maj, 2017: Nordkorea: Det vigtigste er, at Trump og Kinas præsident Xi er begyndt at tale sammen

https://soundcloud.com/si_dk/nordkorea-det-vigtigste-er-at-trump-og-kinas-praesident-xi-er-begyndt-at-tale-sammen

---

Kinas Global Times skriver meget skrap lederartikel om

Nordkorea

28. april, 2017 – Kinas partiavis, *Global Times*, udgav sent i går en lederartikel, der advarer om, at, hvis Nordkorea fortsætter med sine atomvåben- og missiltests, »er Kina nødsaget til at støtte mere barske resolutioner mod dette land«. Lederartiklen, der følger i kølvandet på mere intense diskussioner mellem USA og Kina, bemærker, at relationerne mellem Beijing og Pyongyang allerede har lidt skade pga. atomvåbenkrisen. »De nuværende bilaterale relationer bør først være normale, land-til-land, og baseret på dette kan de forme et nært venskab«, lyder lederartiklen. »Men forudsætningen er, at Kinas nationale interesser ikke krænkes, og at Beijing ikke skal betale prisen for Pyongyangs ekstreme politikker.« Alt imens Nordkoreas konflikt er med USA, »så gennemfører Pyongyang atomvåbentests blot 100 km fra den kinesiske grænse, og dette truer sikkerheden i det nordøstlige Kina«.

»Nordkoreas udvikling af atom- og missilteknologier har også intensiveret situationen i Nordøstasien og givet Washington en undskyldning for at forstærke sin militære deployering i dette område. Dette betyder, at Kina ikke kan være en passiv tilskuer«, fortsætter *GT*. »Kina bør stå fast på sin opposition mod Nordkoreas atomprogrammer. Selv om Beijing og Washington har forskellige strategiske beregninger, så har de fælles interesser mht. opposition mod Pyongyangs udvikling af atom- og missilteknologier. Beijing lægger pres på Pyongyang for at sikre sine egne nationale interesser snarere, end at det arbejder for Washington.« Men, hvis Pyongyang opgiver sit atomprogram, »kan de bilaterale relationer let igen blive normale«.

Kinas mål er at suspendere både Nordkoreas atomtests og de amerikansk-sydkoreanske militærøvelser. »Beijing håber at maksimere alle de berørte parters interesser«, slutter lederartiklen. »Men, skulle det sluttelig slå fejl, har Kina stadig evnen til at udføre gengældelse over for enhver side,

der måtte overskride den røde linje.«

Foto: Flyveoperationer om bord på USA's hangarskib Carl Vinson i sidste uge. Hangarskibet og andre krigsskibe er på vej mod Koreahalvøen i et forsøg på at afskrække Nordkorea fra at teste atomvåben eller affyre missiler. (CreditMattBrown/U.S. Navy, via Associated Press)